

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

18 APRIL 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	43
L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	45
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	45
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	51
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	53
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	60
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	67
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	72
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	78
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	81
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	82
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	84
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	84
Rechtzetting	85

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 10
van 1 maart 1988
van de heer C. MARCHAND

Terugtrekking Sikorsky uit helikoptercontracten — Compensaties voor de regio Oostende inzake investeringsprogramma's

De Amerikaanse helikopterfabrikant Sikorsky Aircraft had samen met vier Belgische en één Nederlandse partner de NV Eurair opgericht die zou instaan voor de oprichting van een fabriek in Oostende waar de Sikorsky 5-76/h-76 zou gebouwd worden. Langs de GIMV participeerde het Vlaamse Gewest voor 10 % in het kapitaal, terwijl ook een renteloze lening werd toegezegd.

Aangezien de uitbesteding voor de bouw van 46 helikopters voor de Belgische Landmacht — overigens een nationale aangelegenheid — nu al diverse jaren aansleept, heeft de Amerikaanse firma zich eind 1987 teruggetrokken. Voor de regio Oostende, die al een van de hoogste aantallen volledig werklozen telt van het Rijk, betekent dit een serieuze opdoffer.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke compensaties hij beoogt inzake investeringsprogramma's ? Nieuwe projecten inzake reconversie en expansie zijn immers noodzakelijk. Welk aandeel halen de arrondissementen Oostende, Veurne en Diksmuide inzake de aangroei van het geplande investeringsprogramma 1986-1987 en 1987-1988 ;
2. of het niet aangewezen is dat ook het haven- en industriegebied van Oostende erkend wordt als ontwikkelingszone, dit met het oog op de vestiging van maritieme of watergebonden nijverheden, en zeker na de realisatie van het zogenaamde Masterplan van de Oostendse haven ;
3. wordt de mogelijkheid onderzocht opdat Europese fondsen maximaal aangewend worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik, namens het Vlaamse Gewest, alles in het werk heb gesteld om voor de Oostendse regio een gunstige uitgangspositie te verwerven inzake tewerkstelling en industriële activiteiten, met het oog op de aankoop van helikopters voor de Belgische strijdkrachten.

De diverse uitsteltermijnen en de wijzigingen in de militaire planning waarvoor enkel de nationale Rege-

ring verantwoordelijk is, zijn er oorzaak van geweest dat dit investeringsproject geen doorgang heeft kunnen vinden. Dit betekent echter geenszins dat ik de economische weerslag van deze overheidsbestellingen uit het oog zou verliezen.

Onafhankelijk van de vorm van deze overheidsbestelling en van de identiteit van de toeleveranciers, zal er worden op gestaan dat met de belangen van de Vlaamse industrie rekening wordt gehouden.

Wat de concrete vraagstelling betreft, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De Westhoek, die de arrondissementen Veurne, Diksmuide en Ieper omvat, behoort tot één van de drie door de EG-Commissie in Vlaanderen erkende ontwikkelingszones.

Ten gunste van deze ontwikkelingszones wordt door de Vlaamse Executieve een krachtdadig reconversiebeleid gevoerd dat grondig werd voorbereid in overleg met de sociale partners binnen het VESOC (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité).

Ter aanmoediging van nieuwe private (bedrijfseconomische) investeringen werd een belangrijk deel van de kredieten inzake economische expansie (66 % voor grote ondernemingen en 23 % voor KMO's) gereserveerd in een apart fonds : het ROF (Regionaal Ontwikkelingsfonds). In 1987 bevatte dit fonds 7,6 miljard frank aan middelen, hetgeen voorlopig ruim voldoende is om de ingediende investeringsprojecten te ondersteunen.

De investeringskredieten van de Vlaamse Gemeenschap (overheidsinvesteringen) werden in 1987 verhoogd met 2,1 miljard frank of 10 %. Van deze verhoging ging meer dan 95 % naar de drie ontwikkelingszones.

Het globaal aandeel van de ontwikkelingszones in het totaal investeringsprogramma van 1987 bedroeg zowat 32 % of 7,4 miljard frank, waarvan 1,4 miljard frank voor de Westhoek.

De EG-Commissie heeft op 22 oktober 1987 voor de Westhoek het nationaal programma van communautair belang goedgekeurd. Dit programma omvat voor de periode 1987-1989 een globale investering van zowat 3 miljard frank, dat voor 500,6 miljoen frank wordt gefinancierd door het EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling).

2. De erkenning als ontwikkelingszone behoort in de Europese Gemeenschap tot de bevoegdheid van de EG-Commissie. De Commissie heeft de afgelopen jaren de regionaal sociaal-economische toestand in België aan een onderzoek onderworpen en voor Vlaanderen alleen de provincie Limburg, het arrondissement Turnhout en de Westhoek als ontwikkelingszone aanvaard. Hierbij kan worden verwacht dat, gezien de recente toetreding van de nieuwe Zuidoost-Lid-Staten, de EG-Commissie voor de andere Lid-Staten nog selectiever zal optreden. wat de afbakening van de ontwikkelingszones betreft.

De Vlaamse Executieve zal echter nauwlettend toezien, opdat Vlaanderen hierbij niet zou worden benadeeld.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de meeste havengebieden in de ons omringende landen door de EG-Commissie niet weerhouden zijn als ontwikkelingszone.

3. Teneinde in Vlaanderen maximaal gebruik te maken van de Europese structuurfondsen, werden twee jaar geleden bij de EG geïntegreerde actieprogramma's voor de drie ontwikkelingszones ingediend.

De EFRO-gedeelten van deze programma's werden door de EG-Commissie aanvaard, zodat tot en met 1991 deze EFRO-middelen maximaal zullen worden aangewend in Vlaanderen.

Wat het geïntegreerde aspect betreft, met name onder meer het ESF (Europees Sociaal Fonds) en het EOGFL (Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw), zal de EG-Commissie eerstdaags een definitieve beslissing voor de Westhoek nemen. Alleszins heb ik er bij de EG-Commissie schriftelijk nogmaals op aangedrongen dat zeer spoedig ter zake een beslissing zou worden genomen.

Vraag nr. 14
van 24 maart 1988
van mevrouw M. VOGELS

Verwerving en vervreemding onroerende domeingoederen — Procedure

Door het Besluit van 4 februari 1988 van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve, is het akkoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en dat van het lid van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor Financiën en Begroting vereist voor het verwerven en vervreemden van onroerende domeingoederen, in tegenstelling tot de vroegere situatie waarbij de Gemeenschapsminister bevoegd voor bosbouw en natuurbehoud de delegatie had voor de aankoop van bossen en natuurgebieden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Wat waren de motieven om deze delegatie te wijzigen ?
2. Op basis van welke argumenten en criteria zullen de aankoopdossiers beoordeeld worden ? Welke personen behorend tot de administraties en/of kabinetten van de heer Voorzitter en de heer Gemeenschapsminister beschikken over de deskundigheid om de aankoopdossiers op hun belang voor natuurbehoud of bosbouw te evalueren ?
3. Hoe zal de procedure verlopen, wanneer een snelle afhandeling van dossiers vereist is, bijvoorbeeld bij openbare verkopen waarbij dikwijls binnen een termijn van enkele dagen een beslissing moet genomen zijn ?

4. Waarom worden in deze materie geen drempelbedragen voorzien met delegatie naar de bevoegde Gemeenschapsminister, zoals dit wel het geval is met betrekking tot de aanbestedingen, offerte-aanvragen en onderhandse opdrachten volgens hetzelfde besluit artikel 2, paragraaf 1. ?

5. Hoe ziet de geachte Minister de afhandeling van de talrijke dossiers in de praktijk verlopen, bijvoorbeeld voor aankopen van kleine enclaves in domeingoederen waarbij het dikwijls om aankoopssommen gaat die lager liggen dan 1.000.000 frank, waarvoor vroeger de bevoegde administraties delegaties hadden ontvangen van de Gemeenschapsminister, bevoegd voor deze aankoopdossiers ? Wanneer de procedure van dit delegatiebesluit gevolgd wordt, zal dit niet noodgedwongen leiden tot een enorme vertraging van deze dossiers waardoor de meeste privé-eigenaars nog minder zullen geneigd zijn om hun eigendommen te koop aan te bieden aan de Vlaamse Gemeenschap, wat impliceert dat een verkoop voor andere doeleinden aan particulieren zal gestimuleerd worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltiel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

Het Besluit van de Vlaamse Executieve van 4 februari 1988 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve voorziet onder artikel 2, 40 de regel dat delegatie gegeven wordt aan de Gemeenschapsministers voor het verwerven en vervreemden van onroerende goederen, kosteloos of onder bezwarende titel, ten bate van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest mits het akkoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

De in de schoot van de Vlaamse Executieve bepaalde procedure ter voorbereiding van het verwerven van onroerende goederen maakt dus geen onderscheid naargelang het gaat om bossen, groengebieden, natuurgebieden, . . . dan wel om andere domeingoederen. Deze algemene regel is in voege sedert juli 1987 en heeft sedertdien zijn werkzaamheid bewezen. Gelet op de specifieke situatie van de sector waterbeheersing, wordt thans enkel een uitzondering op de regel gemaakt voor de aankoop of vervreemding van onroerende goederen in het kader van de wet van 18 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.

De Vlaamse Executieve zal zich opnieuw beraden over de noodzaak om ook wat betreft het verwerven en vervreemden van natuurgebieden in een uitzondering op de regel te voorzien, wanneer de Executieve zich zal uitspreken over de concrete voorstellen van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid inzake formules van mede-aankoop en medeëigendom ter vervanging van subsidies voor de aankoop van natuurgebieden.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 2
van 24 maart 1988
van mevrouw M. VOGELS

**Verwerving en vervreemding onroerende domeingoe-
 deren — Procedure**

Door het Besluit van 4 februari 1988 van de Vlaamse Executieve tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve, is het akkoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en dat van het lid van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor Financiën en Begroting vereist voor het verwerven en vervreemden van onroerende domeingoe- deren, in tegenstelling tot de vroegere situatie waarbij de Gemeenschapsminister bevoegd voor bosbouw en natuur- behoud de delegatie had voor de aankoop van bossen en natuurgebieden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Wat waren de motieven om deze delegatie te wijzi- gen ?
2. Op basis van welke argumenten en criteria zullen de aankoopdossiers beoordeeld worden ? Welke personen behorend tot de administraties en/of kabi- netten van de heer Voorzitter en de heer Gemeen- schapsminister beschikken over de deskundigheid om de aankoopdossiers op hun belang voor natuur- behoud of bosbouw te evalueren ?
3. Hoe zal de procedure verlopen, wanneer een snelle afhandeling van dossiers vereist is, bijvoorbeeld bij openbare verkopen waarbij dikwijls binnen een termijn van enkele dagen een beslissing moet genom- men zijn ?
4. Waarom worden in deze materie geen drempelbe- dragen voorzien met delegatie naar de bevoegde Gemeenschapsminister, zoals dit wel het geval is met betrekking tot de aanbestedingen, offerte-aan- vragen en onderhandse opdrachten volgens hetzelf- de besluit artikel 2, paragraaf 1. ?
5. Hoe ziet de geachte Minister de afhandeling van de talrijke dossiers in de praktijk verlopen, bijvoor- beeld voor aankopen van kleine enclaves in domein- goederen waarbij het dikwijls om aankoopssommen gaat die lager liggen dan 1.000.000 frank, waarvoor vroeger de bevoegde administraties delegaties had- den ontvangen van de Gemeenschapsminister, be- voegd voor deze aankoopdossiers ? Wanneer de procedure van dit delegatiebesluit gevolgd wordt, zal dit niet noodgedwongen leiden tot een enorme vertraging van deze dossiers waardoor de meeste privé-eigenaars nog minder zullen geneigd zijn om hun eigendommen te koop aan te bieden aan de Vlaamse Gemeenschap, wat impliceert dat een ver- koop voor andere doeleinden aan particulieren zal gestimuleerd worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Ge- meenschapsminister van Economie.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat door de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve op de in rubriek bedoelde schriftelijke vraag verstrekt werd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 11
van 29 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

**Personeel medische pedagogische inrichtingen en kin-
 dertehuizen — Toekenning bijzondere toelage**

Waarom werden in hoofdstuk 1, art. Ibis, paragraaf 1 van het MB van 24 april 1973, in verband met het bepalen van de personeelscategorieën aan wie de jaar- lijke bijzondere toelage (subsidieerbaar) kan worden uitbetaald, de functies van maatschappelijk werker, psycholoog, pedagoog, logopedist, ergotherapeut en huisarts niet ingesloten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hiernavolgend antwoord te verstrekken.

Naar aanleiding van een actie in de medische pedago- gische inrichtingen en de kindertehuizen werden, begin 1978, een reeks collectieve arbeidsovereenkomsten ge- sloten inzake de ontslagen, de arbeidsduur en het gel- delijk statuut van het personeel van deze inrichtingen.

Eén van de hierin opgenomen maatregelen bestaat erin dat aan sommige categorieën van personeelsleden die in lastige arbeidsvoorwaarden moeten werken een bij- zondere toelage wordt toegekend.

De door het geachte lid opgesomde personeelsleden werden in bedoelde CAO's niet opgenomen in deze categorie.

Vraag nr. 12
van 1 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS

Arrondissement Leuven — RVT-beddenbestand

Kan de geachte heer Minister mij gegevens verstrekken over volgende vragen ?

1. Wat is het programmatiecijfer voor de RVT-bedden voor het arrondissement Leuven, opgesplitst per subregio ?
2. Hoeveel RVT-bedden werden er reeds erkend en in welke instellingen ?

3. Hoeveel aanvragen tot erkenning zijn nog in behandeling en door welke instellingen werden deze aanvragen ingediend ?
4. Zijn er volgens de Minister, op basis van de programmatiecriteria, bij de huidige verdeling van het RVT-beddenbestand structurele onevenwichten tussen de subregio's van het arrondissement Leuven en welke maatregelen dienen getroffen om eventueel dit onevenwicht weg te werken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

Programmatiecijfer RVT-bedden Arrondissement Leuven, per subregio :

- A. Regio Diest-Tienen : 260
B. Regio Leuven : 644.

Erkende RVT-instellingen per regio en per instelling : (toestand op 29.02.1988)

A. Regio Diest-Tienen :		
Zoutleeuw St.-Elisabeth Dal (R.O.)		25 bedden
B. Regio Leuven :		
Herent Bethlehem (R.O.)		196 bedden
Aarschot O.-L.-Vrouw (R.O.)		34 bedden
Leuven Instituut Ed. Remy (Z.H.)		298 bedden
Leuven De Wingerd (R.O.)		67 bedden
Bertem St.-Bernardus (R.O.)		9,5 bedden
Leuven H. Hart (Z.H.)		25 bedden
Overijse Tombeek Heide (R.O.)		48 bedden
Tremelo Damiaan (R.O.)		25 bedden
Neerijse Ter Meeren (R.O.)		75 bedden

Aanvragen tot erkenning thans in behandeling per instelling :

	Vraag	Bekomen principieel akkoord
A. Regio Diest-Tienen		
Tienen — Nazareth	—	25
Tienen — H. Hart	—	18
Diest — Huis St.-Augustinus	—	15
B. Regio Leuven		
Leuven — De Wingerd (R.O.)	—	10
Hoeilaart — Hof ten Doenberghe (R.O.)		25
Tremelo — Damiaan (R.O.)		5
Erps-Kwerps — O.-L.-Vr. Lourdes (R.O.)		24
Tervuren — Zoniënrust (R.O.)		12

Structurele onevenwichten tussen de regio's van het Arrondissement Leuven :

Programmatiecijfer	Erkende	Principieel Akkoord	Principieel Akkoord zonder lokalisatie
A. Regio Diest-Tienen :			
260	25	85	30
dus : nog 120 minder dan programmatiecijfer.			
B. Regio Leuven :			
644	863	181	0
dus : 400 te veel volgens programmatiecijfer.			

Te treffen maatregelen in verband met de onevenwichten

Als dwingende regel voor het ontstaan van rust- en verzorgingsbedden geldt de afbouw van acute ziekenhuisbedden. Het staat de ziekenhuizen vrij een voorstel te doen de geplande RVT-bedden te lokaliseren, hetzij in de eigen regio, hetzij elders.

De Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering brengt hierover advies uit, waarover de Minister een beslissing neemt.

Vraag nr. 14 van 2 maart 1988 van de heer C. MARCHAND

Rust- en verzorgingstehuizen voor bejaarden — Resultaten herschikkingsbeleid

In toepassing van de wet van 27 juni 1978, gewijzigd door de wet van 8 augustus 1980 en het koninklijk besluit Nr. 59 van 22 juli 1982, inzonderheid artikel 5, paragraaf 1 kan aan erkende rustoorden voor bejaarden een bijzondere erkenning worden toegekend voor het verlenen van een geheel van zorgen dat toelaat het verblijf in het ziekenhuis in te korten en te voorkomen. Het koninklijk besluit van 2 december 1982 bepaalt de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuis ter uitvoering van de wet van 27 juni 1978. Het koninklijk besluit van 2 december 1982 bepaalt het programmacijfer voor rust- en verzorgingstehuizen.

In een omzendbrief dd. 29 december 1986, ref. JLD/LB drukt de Minister van Sociale Zaken zijn uitdrukkelijke wil uit om, „zo in juni 1987 blijkt dat de ziekenhuissector voldoende inspeelt op het vooropgestelde herschikkingsbeleid, hij bereid was een „Pool-RVT bedden” mogelijk te maken die exclusief bestemd zou zijn voor de rusthuizen. Gezien de toenemende vraag naar rust- en verzorgingsbedden tengevolge van de vergrijzing van de bevolking in de Westhoek, had ik graag de huidige resultaten van dit herschikkingsbeleid vernomen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister volgende gegevens.

1. Voor de ziekenhuisregio Oostende-Veurne-Diksmuide
2. voor de ziekenhuisregio Ieper-Poperinge-Menen :
  - a. per regio het aantal te plannen bedden RVT ;
  - b. per regio en indien mogelijk per instelling :
    1. aantal erkende bedden ;
    2. aantal geplande bedden ;
    3. aantal geadviseerde bedden ;
  - c. per regio, het aantal bedden in portefeuille (saldo) ;
  - d. het aantal bedden beschikbaar voor poolvorming in de Westhoek.
3. Kan de geachte Minister mij de regelen laten kennen waarbij deze bedden in portefeuille of in „Poolvorming” over de kandidaataanvragers zullen verdeeld worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

Toestand op 29.02.1988 :

Erkende met lokalisatie	Princ. Akkoord met lokalisatie	Princ. Akkoord zonder lokalisatie	Geadviseerde	Beschikbaar per pool
Regio Oostende : programmatiecijfer : 406				
361	188	82	0	—
dus : 225 meer dan het aantal geprogrammeerde RVT-bedden.				
Regio Ieper : programmatiecijfer : 224				
86	112	54	50	—
dus : 78 meer dan het aantal geprogrammeerde RVT-bedden.				
Regio Kortrijk : (met o.a. Menen) : programmatiecijfer : 549				
628	197	20	10	—
dus : 306 meer dan het aantal geprogrammeerde RVT-bedden.				

De bedden, die mij ter beschikking werden gesteld, werden intussen toegekend, samen met de bedden ter beschikking gesteld door de heer Minister, die op nationaal vlak bevoegd is voor de Volksgezondheid.

De regelen waarbij de bedden uit de pool over de kandidaten-aanvragers verdeeld werden, zijn de volgende :

1. de aanvragen van de rusthuizen ;
2. of er al dan niet reeds rust- en verzorgingsbedden werden toegewezen aan deze rusthuizen ;
3. de regionale spreiding van de reeds toegewezen RVT-bedden ;
4. een billijke verdeling tussen openbare en private rusthuizen, rekening houdend met de sluiting van acute ziekenhuisbedden in de herstructureringsoperatie.

Vraag nr. 15
van 3 maart 1988
van de heer A. DE BEUL

Interministeriële werkgroep migrantenproblematiek — Samenstelling en betrokkenheid Vlaamse Hoge Raad voor de Migranten

Op een bijeenkomst van de Christen-Democratische Studenten te Leuven werd de oprichting van een interministeriële werkgroep rond de migrantenproblematiek aangekondigd.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. de samenstelling van deze werkgroep ;
2. de precieze opdracht van deze werkgroep en de timing van zijn werkzaamheden ;
3. op welke wijze de Vlaamse Hoge Raad voor de Migranten bij de werkzaamheden betrokken wordt ;
4. of dit alles zal resulteren in een beleidsnota die aan de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd ?

Antwoord

In antwoord op de vraag gesteld door het geachte lid kan ik het volgende antwoorden.

Momenteel is er nog geen interministeriële werkgroep voor het migrantenbeleid opgericht. Ik kan dus geen antwoord geven op de 4 precieze vragen.

Vraag nr. 16
van 7 maart 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Beschermcomités, verbonden aan de Belgische gevangenen in Vlaanderen — Werking.

In verband met de toepassing van de regionalisering van de beschermcomités, verbonden aan de Belgische gevangenen gelegen in Vlaanderen, zouden wij gaarne van de Minister wensen te vernemen, voor de periode 1985, 1986 en 1987 :

1. het aantal bezoeken aan gevangenen per beschermcomité en per lid ;
2. welke andere taken deze beschermcomités nog op zich namen en uitvoerden ;
3. hoeveel voorgedijen voor voorlopige invrijheidstelling en per beschermcomité en per lid er van op zich genomen werden ;
4. hoeveel van de onder sub 3 bedoelde voorgedijen er mislukten, opgesomd per comité en per lid er van ?

In bijkomende orde :

1. mogen leden van beschermcomités bezoeken afleg-

gen aan personen in voorlopige hechtenis ; zo neen, waarom niet ;

2. hoe liggen de samenwerkingsverbanden, en welk is hun verloop, tussen de beschermingscomités en de andere diensten, meer bepaald de gevangenisdirecties, de interne maatschappelijke diensten, de bestuurscommissies ;
3. werden er hervormingsplannen uitgewerkt en zo ja, de welke ;
4. werden de bevoegdheden van de beschermcomités ondertussen reeds uitgebreid tot bijvoorbeeld het mede-afhandelen van klachten van gevangenen en zo ja, hoe verloopt dit ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van diensten voor forensische welzijnszorg, zijn sinds 1985 5 beschermingscomités erkend als A-dienst, dit wil zeggen enkel bestaande uit vrijwilligers.

De gevraagde gegevens hebben dan ook enkel betrekking op deze vijf erkende diensten met name de beschermingscomités te Leuven, Antwerpen, Dendermonde, Kortrijk en Ieper.

Gegevens voor de periode 1985 — 1986 — 1987

Het aantal bezoeken aan gevangenen per beschermcomité

	1985	1986	1987
Leuven	1.360	1.500	1.050
Antwerpen	2.000	1.917	2.000
Dendermonde	44	45	81
Kortrijk	60	70	—
Ieper	111	125	72
Totaal	3.575	3.657	3.203

De administratie beschikt niet over gegevens met betrekking tot het aantal gevangenisbezoeken per lid. Vanaf het werkingsjaar 1987 worden wel deze gegevens opgevraagd van de B-diensten, dit zijn de professionele diensten. Een personaliseren van gegevens voor de vrijwilligersdiensten zou een administratieve overbelasting met zich meebrengen voor deze diensten van type A.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 3° mogen de beschermingscomités enkel op vrijwillige basis hulp verlenen in de drie stadia met name vroeghulp, detentiebegeleiding en reclasseringshulp. Dit is in overeenstemming met de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid artikel 5, § 1, II, 7° waarbij de penitentiare en post-penitentiare sociale hulpverlening met uitzondering van de uitvoering van

strafrechtelijke beslissingen werd overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De uitoefening van voogdijen voor voorlopig invrijheidgestelden behoort niet tot de bevoegdheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Aangezien voogdijen een modaliteit van strafuitvoering zijn en behoren tot de bevoegdheid van het Ministerie van Justitie, beschikt de Vlaamse Gemeenschap over geen gegevens met betrekking tot het al dan niet mislukken van voorwaardelijke en/of voorlopige invrijheidstellingen.

Gegevens in bijkomende orde.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 1°, a van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 kunnen de leden van een beschermingscomité hulp verlenen aan personen die krachtens een administratieve of strafrechtelijke hechtenistitel voorlopig van hun vrijheid werden beroofd of in hun vrijheid werden beperkt.

Tenzij de onderzoeksrechter een op secreetstelling heeft bevolen of de gevangenisdirecteur conform het gevangenisreglement dit onmogelijk acht, kunnen de leden van een beschermingscomité de toelating krijgen voorlopig gehechten te bezoeken. De toelating moet finaal gegeven worden door het Ministerie van Justitie. De Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn heeft hier enkel een bemiddelende rol.

Gezien de doelstellingen van het beschermingscomité en het feit dat het om vrijwilligers gaat, zijn de voornaamste samenwerkingspartners de gevangenisdirecties, de interne maatschappelijke diensten en de bestuurscommissies voor zover die nog functioneren.

Uit wat voorafgaat moge blijken dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen enkele bevoegdheid heeft in verband met justitiële hervormingsplannen.

Haar bevoegdheid situeert zich alleen op het niveau van de vrijwillige hulpverlening, zoals moge blijken uit het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985.

Vraag nr. 17
van 7 maart 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Beschermcomités, verbonden aan de Belgische gevangenen in Vlaanderen — Financiering

Zouden wij verwijzend naar de regionalisering van de Beschermcomités, verbonden aan de Belgische gevangenen, voor de jaren 1985, 1986 en 1987 van de Minister mogen vernemen :

1. of deze comités gefinancierd worden en zo ja, door wie en hoeveel per jaar en per beschermingscomité ;
2. of er binnen deze beschermcomités vaste werkrachten in dienst waren of personen tewerkgesteld in het kader van tijdelijke tewerkstelling (DAC — BTK — tewerkgestelde werklozen — Gescos . . .) en in bijkomende orde in voorkomend geval :
  - a. in hoeverre is dit kader opgevuld ;
  - b. welke weddeschalen zijn er van toepassing ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Betoelagingen van de Beschermingscomités

Voor het jaar 1985

De beschermingscomités opgesomd in bijlage II en III van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985, werden gesubsidieerd overeenkomstig de vigerende wetgeving van toepassing vóór de totstandkoming van het besluit inzake het forensisch welzijns-werk.

De comités werden als volgt gefinancierd :

— Beschermingscomité Leuven :	50.000
— Beschermingscomité Antwerpen :	1.422.668
— Beschermingscomité Dendermonde :	50.000
— Beschermingscomité Kortrijk :	50.000
— Beschermingscomité Ieper ;	50.000
	1.622.668

De beschermingscomités werden gesubsidieerd voor werkingskosten, uitgezonderd het beschermingscomité te Antwerpen dat een beroepskracht in dienst had, welke personeelkosten voordien door het Ministerie van Justitie werden gedragen.

Voor het jaar 1986

Per 1 januari 1986 trad het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 in werking. Uitgezonderd het beschermingscomité te Antwerpen, kregen de vier andere comités werkingstoelagen ten bedrage van $4 \times 53.832 = 215.328$.

Het beschermingscomité te Antwerpen kreeg overeenkomstig bijlage III van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 een bedrag van 1.050.000 als werkings- en personeelstoelagen. Voor 1986 bedroeg de totale betoelaging dus 1.265.328.

Voor het jaar 1987

In 1987 of reeds voordien dienden alle diensten zowel A- als B-diensten een nieuwe erkenningsaanvraag in te dienen. Bij Ministerieel Besluit van 13 november 1986 werd het beschermingscomité te Leuven als A-dienst erkend terwijl het Ministerieel Besluit van 8 mei 1987 de drie overige diensten te Dendermonde, Ieper en Kortrijk als vrijwilligersdienst erkende.

Overeenkomstig artikel 11 worden vrijwilligersdiensten betoelaagd voor een jaarlijks forfaitaire toelage van 54.908 frank. Dit wil zeggen dat voor 1987 5×54.908 frank = 274.540 frank voorzien was. Hiervan is nog maar 172.256 frank uitgekeerd aangezien :

1° het Rekenhof de betoelaging aan het beschermingscomité te Dendermonde blokkeerde wegens het niet voldoen aan artikel 4, 5°, zijnde een bedrag van 54.908 frank.

2° De vier overige diensten overeenkomstig artikel 17 nog maar vier voorschotten ontvingen. Na controle

door de bevoegde administratie zullen de saldi ten bedrage van 47.376 frank worden uitbetaald.

Tewerkstelling van beroepskrachten in de beschermingscomités

Het Besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 voorziet in twee soorten diensten, met name A-diensten die uitsluitend werken met vrijwilligers en B-diensten die professionele inbreng noodzakelijk maken.

Dit wil geenszins zeggen dat A-diensten geen professionele krachten kunnen aantrekken ter ondersteuning en coördineren van de activiteiten van betrokken diensten.

Zo had het beschermingscomité te Antwerpen jarenlang de beschikking over een voltijdse maatschappelijk assistent en dit tot 31 juli 1987.

Het beschermingscomité te Leuven had in 1985 een BTK-project met vier hulpverleners. Zij waren hoofdzakelijk tewerkgesteld in de Observatie- en Behandelingseenheid van de Centrale Gevangenis te Leuven.

Daarnaast hadden deze mensen een informatieve en documentatieopdracht ten behoeve van het beschermingscomité te Leuven.

Vraag nr. 18

van 7 maart 1988

van de heer L. VANHORENBEEK

Vlaamse Beschermcomités — Samenstelling, werking en beleidsvisie

Graag zouden wij van de Minister vernemen, voor de jaren 1985, 1986 en 1987, het aantal leden per Beschermcomité in Vlaanderen voor elke binnen dat gebied gelegen Belgische gevangenis. Graag dit aantal opgesplitst naar geslacht, leeftijd, en beroep.

Mogen wij in bijkomende orde vernemen, voor dezelfde periode, opgesplitst naar geslacht, leeftijd en beroep, het aantal nieuwe kandidaturen per beschermcomité ? Hoeveel werden daarvan afgewezen tijdens genoemde jaren, alweer met opgave van geslacht, leeftijd en beroep, en op welke gronden geschiedde deze selectie van medewerkers aan de Beschermcomités, hoger bedoeld ?

Welk beleid wordt er gevoerd inzake de samenstelling van deze comités ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Aantal leden, opgesplitst naar geslacht, per Beschermingscomité, erkend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overeenkomstig het BVE van 24 juli 1985 :

	1985			1986			1987		
	totaal	man.	vrouw.	totaal	man.	vrouw.	totaal	man.	vrouw.
Leuven	45	43	2	41	38	3	40	35	5
Antwerpen	51	39	12	45	33	12	39	27	12
Dendermonde	20	19	1	24	23	1	19	18	1
Kortrijk	28	21	7	25	19	6	—	—	—
Ieper	21	17	4	22	17	5	15	9	6

De hierboven vermelde gegevens zijn afkomstig uit de jaarverslagen 1985-1986 en 1987 van de respectievelijke beschermcomités. De opdeling naar leeftijd is moeilijk zonet onmogelijk af te lezen uit de geregistreerde gegevens.

Bovendien heeft de administratie hieromtrent nooit gegevens opgevraagd. Met betrekking tot de opsplitsing naar beroepen in de verschillende comités stelt zich hetzelfde probleem. Uit de beschikbare gegevens zijn echter wel een aantal algemene conclusies te trekken met name :

1. In de vijf comités zijn opvallend veel maatschappelijk assistenten aanwezig, meestal actief in de aangrenzende sectoren van het justitieel welzijnswerk.
2. Leden met een menswetenschappelijke opleiding, mensen uit het onderwijs en religieuzen vertegenwoordigen een ruime groep van de verschillende comités.
3. Magistraten en advocaten zijn een eveneens niet te verwaarlozen groep.
Zij worden meestal aangezocht als adviserende leden.
4. In bepaalde comités heeft men vertegenwoordigers van de justitiële administratie onder andere griffiers, penitentiair maatschappelijk assistenten en gevangenisdirecteurs.
5. Tenslotte is er een waaier van beroepen aanwezig naast huisvrouwen en gepensioneerden.

Omtrent de selectie van kandidaten in 1985, 1986 en 1987, de afwijking ervan en de redenen waarom kan er geen informatie verschaft worden omdat de v.z.w. autonoom haar leden aanstelt of afwijst.

Vraag nr. 19
van 8 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-
SCHE

Rust- en verzorgingstehuizen — Provincie West-Vlaanderen

Door de veroudering van de bevolking komt geleidelijk een uitgebreid net van RVT's tot stand.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij voor de Provincie West-Vlaanderen mededelen :

1. het aantal RVT-bedden reeds in gebruik ;
2. het aantal toegelaten RVT-bedden, die nog niet gebruikt worden ;
3. het aantal aangevraagde, maar nog niet toegestane bedden, telkens met de verdeling tussen de inrichtingen.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Provincie West-Vlaanderen

Regio	Erkende	P.A. (geplande) met lokalisatie	Principieel Akkoord	Vraag in behandeling	Programmatiecijfer
Brugge	474	114	0	6	485 : dus 109 te veel
Ieper	86	112	54	50	224 : dus 78 te veel
Kortrijk	628	197	20	10	549 : dus 306 te veel
Oostende	361	188	82	0	406 : dus 225 te veel
Roeselare	366	158	6	0	522 : dus 8 te veel
Provincie West-Vlaanderen	1.915	769	162	66	2.186 : dus 726 te veel

Hierbij dient opgemerkt dat op datum van 29.02.1988 geen vraag onbehandeld bleef, maar alle opgenomen zijn in bovenstaande gegevens.

Gelet op de omvang, zal het antwoord op vraag nr. 3 rechtstreeks aan het geachte lid worden gestuurd.

Vraag nr. 21
van 21 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Dagopvang voor jonge gezinnen — Vaststelling prioriteiten en nieuwe erkenningen

Kan de Minister mededelen op welke wijze hij kan bevorderen dat nieuwe initiatieven in verband met dagopvang aan jonge gezinnen zullen erkend worden door Kind en Gezin ?

Ik meen te weten dat momenteel alle nieuwe initiatieven geblokkeerd zijn.

Men zegt me — bewust van het belang van deze initiatieven — dat naar financiële oplossingen op korte termijn wordt gezocht.

Kan de Minister mededelen waarin deze oplossingen bestaan, binnen welke tijdspanne tot nieuwe erkenningen zal kunnen overgegaan worden, en welke prioriteiten in de dagopvang voor jonge gezinnen zullen gesteld worden ?

Antwoord

De erkenning van initiatieven in verband met dagopvang aan jonge gezinnen ressorteert onder de rechtstreekse bevoegdheid van de Raad van Beheer van Kind en Gezin.

Wegens budgettaire beperkingen worden alle nieuwe initiatieven geblokkeerd.

Door de Raad van Beheer wordt het probleem de eerstkomende maanden bestudeerd en zal nagegaan worden welke oplossingen kunnen geboden worden.

Zodra de Raad van Beheer mij zijn conclusies ter zake mededeelt zal ik het geachte lid hierover inlichten.

Vraag nr. 22
van 25 maart 1988
van de heer E. DE GROOT

Aankoop glucometer' door diabetespatiënten — Tegemoetkoming door Vlaamse Executieve

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of het juist is dat de Vlaamse Executieve in een tegemoetkoming voorziet bij aankoop van een glucometer, indien deze aankoop geschiedt door patiënten, getroffen door een zware diabetespathologie ?

In voorkomend geval had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke de voorwaarden zijn om van de tegemoetkoming te genieten, en welke de vervullen voorwaarden inhouden.

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag dien ik het geachte lid mede te delen dat aangezien de glucosemeting een essentieel onderdeel is van de verzorging van diabetespatiënten, in het kader van de RIZIV-reglementering een eventuele oplossing dient te worden gezocht voor de terugbetaling van de kosten verbonden aan de aankoop van een glucometer.

De Vlaamse Executieve is ter zake niet bevoegd en er is binnen mijn bevoegdheid derhalve ook geen specifieke reglementering die hierin zou tussenkomen.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TWERKSTELLING, VORMING EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 3
van 15 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHEN-VAN DEN BUS-
SCHÉ

Arbeidsbemiddeling via subregionale tewerkstellingsdienst Oostende-Veurne-Diksmuide — Aantal werkaanbiedingen door privé-sector

Graag vernam ik van de geachte Voorzitter welke het aantal ontvangen werkaanbiedingen en niet-voldane werkaanbiedingen waren die in de privé-sector genoteerd werden op 31 december 1987 voor de Subregionale Tewerkstellingsdienst Oostende-Veurne-Diksmuide onderverdeeld per beroepsgroep.

Antwoord

In antwoord op de vraag, heb ik 'de eer in bijlage een volledig overzicht te bezorgen van de ontvangen en voldane werkaanbiedingen die door de Subregionale Tewerkstellingsdienst Oostende, bevoegd voor Oostende-Veurne-Diksmuide, in 1987 voor de privé-sector werden behandeld.

Per beroepsgroep wordt melding gemaakt van het percentage voldane werkaanbiedingen ten opzichte van de ontvangen werkaanbiedingen.

Subregionale Tewerkstellingsdienst
 Oostende

Ontvangen en voldane werkaanbiedingen
 tijdens 1987 in de privé-sector

Ontvan- gen	Voldaan	% (1)	Beroepsgroep
2	2	100	architecten
20	10	50	ingenieurs en technische ingenieurs
1	1	100	agronomen
1	0	0	apothekers
9	6	67	paramedische technici
79	44	56	verplegers en verpleegassistenten
32	25	78	ander verplegend personeel

Ontvan- gen	Voldaan	% (1)	Beroepsgroep	Ontvan- gen	Voldaan	% (1)	Beroepsgroep
23	16	70	leraars hoger secundair onderwijs	37	26	70	loodgieters en buizenfitters
40	25	63	leraars lager secundair onderwijs	48	36	75	lassers en snijders
21	20	95	leraars lager, voorschools onderwijs	1	0	0	gebintenmakers, ketelmakers
1	1	100	ander onderwijzend personeel	18	17	94	andere metaalarbeiders
1	1	100	rechtsgeleerden	52	39	75	elektriciens ed.
4	3	75	kunstschilders, beeldhouwers, ed.	13	10	77	elektromecanici
4	4	100	schrijvers, journalisten, ed.	1	1	100	radio- en televisiereparateurs
17	0	0	regisseurs, acteurs, musici, ed.	11	0	0	monteurs elektrische leidingen
13	6	46	tekenaars	112	102	91	timmerlieden en schrijnwerkers
82	48	59	andere technici in natuurkunde	16	16	100	meubelmakers
22	13	59	boekhouders	10	6	60	zagers, bedieners zaagmachines
3	1	33	maatschappelijke assistenten	14	12	86	andere houtbewerkers
3	2	67	economisten, actuarissen, statistici	50	36	72	schilders gebouwen, behangers
22	21	95	opvoeders	6	3	50	andere schilders
13	2	15	informatici	83	73	88	metselaars en vloerenleggers
2	1	50	andere personen met vrij beroep	12	7	58	plafonneerders ed.
12	2	17	kaderpersoneel handel	3	1	33	glazenmakers
1	0	0	kaderpersoneel banken, ed.	9	7	78	dakdekkers
2	2	100	directiesecretarissen	31	21	68	andere bouwbeiders
28	16	57	hulpboekhouders en kassiers	5	4	80	handzetter, machinezetter
15	13	87	steno- en dactylografen	7	3	43	bedieners drukpersen
3	1	33	operateurs bureaumachines	1	1	100	andere drukkerijbeiders
156	128	82	administratieve bedienden	1	1	100	bedieners glasmachines
2	2	100	bedienden juridische diensten	8	7	88	bakkers en basketbakkers
3	3	100	bedienden lonen- en kostenberekening	10	9	90	suikerbakkers ed.
14	5	36	bedienden financiële transacties	167	167	100	kokers, zouters, rokers ed.
4	3	75	bedienden verzendingsdiensten	13	9	69	beenhouwers ed.
17	9	53	economaaits- en magazijnbedienden	8	6	75	melkerijbeiders ed.
20	13	65	bedienden reisbureaus en hotels	28	20	71	andere arbeiders in voeding
10	0	0	verzekeringsagenten, ed.	1	1	100	tabaksbereiders
29	15	52	handelsvertegenwoordigers	3	3	100	sigaremakers
202	133	66	verkopers	2	1	50	fotolaboranten ed.
2	1	50	andere verkopers	80	79	99	papierbewerkers
4	4	100	landbouwers	4	2	50	muziekinstrumentenmakers
9	7	78	landbouwbeiders	222	107	93	inpakkers, etikettenplakkers ed.
267	252	94	vissers ed.	1	0	0	machinisten voor machines
4	2	50	steenhouwers en -graveerders	5	3	60	kraanmannen ed.
5	5	100	dekmatrozen	5	5	100	bedieners bouwmachines
97	66	68	bestuurders van motorvoertuigen	13	11	85	bedieners transportmachines
2	1	50	telefonisten, telegrafisten	45	40	89	warenbehandelaars
1	0	0	boden	343	336	98	andere handlangers
2	2	100	vezelvoorbereiders	3	2	67	bewakers ed.
41	39	95	spinners en bobijners	5	1	20	andere bewakers ed.
2	2	100	wevers, regelaars machines	2	0	0	intendanten, gouvernantes ed.
1	1	100	blekers, ververs en afwerkers	326	266	82	koks
1	1	100	arbeiders fabricage textiel	40	24	60	kamermeiden, dienstboden ed.
7	4	57	stoffeerders ed.	7	4	57	receptie- en hallpersoneel ed.
6	4	75	patroonmakers, aftekenaars ed.	285	260	91	conciërges gebouw
10	10	100	naaiers, borduursters weefsels ed.	167	140	84	werksters, schoonmakers ed.
4	3	75	schoenmakers en schoenlappers	23	15	65	kappers, schoonheidsspecialisten
4	4	100	snijders, oppinners ed.	11	10	91	wassers, persers ed. van kleding
11	5	45	marokijnarbeiders ed.	3	1	33	atleten, sportbeoefenaars ed.
1	0	0	smeden en smidsewerkers	1	1	100	fotografen en cameramannen
6	6	100	andere metaalarbeiders	26	17	65	andere werknemers diensten
4	2	50	opticiens, prothesemecanici				
5	5	100	bankwerkers, gereedschapsmakers	4.043	3.230	80 %	
22	11	50	instellers-bediener machines				
127	89	70	bankwerkers-monteurs				
51	31	61	mecanicien-herstellers				
11	7	64	plaatwerkers en ketelmakers				

(1) % = percentage voldane werkaanbiedingen t.o.v. ontvangen werkaanbiedingen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 16
van 3 maart 1988
van de heer M. DESU'ITER

Toerisme — Promotie in Benelux-verband

De Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad wil het Benelux-overleg reactiveren.

Overwegende dat toerisme een belangrijke economische activiteit is met grote gevolgen op het gebied van de werkgelegenheid en deviezen, maar ook op het stuk van de ruimtelijke ordening, kunst en recreatie, vernam ik graag wat in Benelux-verband voor de promotie van het toerisme gerealiseerd werd in 1987 ?

Bestaan er bijzondere plannen of acties voor 1988 ?

Antwoord

De werkgroep Toeristische Propaganda, die deel uitmaakt van de Bijzondere Commissie voor het Toerisme, is sinds twee jaar niet meer bijeen gekomen. Hij was tot de vaststelling gekomen dat de mogelijkheden om op een zinvolle manier gemeenschappelijk promotie te voeren in derde landen, waren uitgeput.

Voor 1988 bestaan er geen plannen op dit gebied.

Vraag nr. 17
van 4 maart 1988
van de heer J. GABRIELS

Niet-openbare radio's — Nieuwe erkenningsaanvragen

Op 29 februari 1988 moesten de huidige erkende niet-openbare radio's en eventueel andere nog te erkennen niet-openbare radio's een nieuw erkenningsdossier aan uw diensten overmaken. Afgezien van het feit dat er zeer weinig ruchtbaarheid werd gegeven aan deze nieuwe erkenningsronde zou ik u willen vragen :

1. hoeveel erkenningsaanvragen aan uw diensten werden overgemaakt ?
2. Hoeveel radio's die een erkenning hadden, een nieuw erkenningsdossier hebben overgemaakt ?
3. Hoeveel erkenningsdossiers werden voor Limburg ingediend en hoeveel dossiers hebben daarvan tot op heden nooit een erkenning gehad ?
4. Voor welke gemeenten werden totaal nieuwe dossiers ingediend (radio's die tot op heden nooit een erkenning hadden) ?
5. Wanneer start de nieuwe erkenningsronde ?
6. Hoeveel volledige erkenningen kunnen toegekend worden volgens het optimaal theoretisch frequentieplan van de RTT ?

Antwoord

In aansluiting op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. er werden 505 tijdige erkenningsaanvragen ingediend ;
2. 359 van de 419 erkende niet-openbare radio's hebben een nieuwe aanvraag ingediend ;
3. voor Limburg werden 90 aanvragen genoteerd, waarvan 24 door niet-erkende radio's ;
4. de nieuwe aanvragen in Limburg werden ingediend voor de volgende gemeenten : Beringen, Diepenbeek, Genk, Hasselt, Zonhoven, Hamont-Achel (2), Hechtel-Eksel, Houthalen-Helchteren (2), Kinrooi, Meeuwen-Gruitrode, Peer (3), Lanaken (3), Maasmechelen, Riemst, Tongeren, Voeren (2) en Wellen ;
5. ik meen dat de nieuwe erkenningsronde zo vlug mogelijk moet worden opgestart. Ik neem mij voor hierover eerstdaags een beslissing te nemen ;
6. het optimaal theoretisch frequentieplan bevat 305 frequenties.

Vraag nr. 18
van 7 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Sint-Pieters-Bandenkerk te Willebringen (Boutersem) — Restauratie van het orgel

Het beschermde orgel van de Sint-Pieters-Bandenkerk te Willebringen (Boutersem) werd gebouwd in 1850 en kan beschouwd worden als een typisch dorpsorgel.

Als gevolg van verwaarlozing geraakt dit orgel in verval.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke stappen hij zal ondernemen om aan deze toestand te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het orgel van de Sint-Pieters-Bandenkerk te Willebringen-Boutersem, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De toestand van verval van voornoemd instrument is mij voldoende bekend. Op vraag van de Kerkfabriek heeft mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen een achttal jaar terug advies verstrekt aangaande een mogelijke restauratie. Tot een effectieve beslissing om een restauratie-procedure in te leiden, is het bij het opdrachtgevend bestuur vooralsnog niet gekomen, evenmin als tot de aanstelling van een deskundige, belast met het opstellen van een restauratiedossier. Mijn diensten wachten derhalve nog steeds op een initiatief van het Kerkbestuur.

Ter zake heb ik mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen heden opdracht gegeven het opdrachtgevend bestuur te contacteren, het te wijzen op de staat van verval van genoemd instrument en te peilen naar de intenties van het bestuur inzake restauratie. Op basis van het verslag dat mijn diensten mij over dit contact zullen overmaken, zal ik nagaan welke verdere stappen dienen te worden ondernomen.

Vraag nr. 19
van 7 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Restauratie van beschermde orgels — Stand van zaken

Graag vernam ik van de geachte Minister hoeveel dossiers inzake restauratie van beschermde orgels momenteel bij zijn dienst berusten.

Mag ik vernemen hoeveel principiële en vaste beloften van toelagen desbetreffende sinds 1985 werden verleend ?

Is het mogelijk deze informatie te verstrekken per te restaureren orgel en per provincie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag naar de stand van zaken wat betreft de restauratie van beschermde orgels, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

A. Dossiers in behandeling :

Ingevolge het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 18 oktober 1987 houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van regionale of lokale of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, werden volgende dossiers inzake orgelrestauraties teruggestuurd naar de opdrachtgevende besturen :

Denderleeuw :
 — Sint-Amanduskerk van Iddergem ;

Hamme :
 — Sint-Annakerk ;

Keerbergen :
 — Sint-Michielskerk ;

Machelen :
 — Sint-Catharinakerk van Diegem ;

Alveringem :
 — Sint-Jan Onthoofdingskerk te Stavele ;

Londerzeel :
 — Sint-Amanduskerk te Malderen ;

Ranst :
 — O.L.V. kerk te Broechem ;

Keerbergen :
 — Sint-Michielskerk ;

Affligem :
 — Kerk O.L.V. Bezoeking te Essene ;

Geraardsbergen :
 — Sint-Martinuskerk van Onkerzele ;

Aalst :
 — O.L.V.-Hemelvaartkerk van Herderssem ;

Oostkamp :
 — Sint-Pieterskerk.

Deze dossiers dienen thans volgens de nieuwe procedure te worden ingediend.

B. Principiële beloften van toelage :

1. 1985 :
  - a. Provincie Antwerpen :
    - Herentals : Oud Gasthuis ;
    - Hoogstraten : O.L.V. Kerk van Meer ;
  - b. Provincie Brabant :
    - Galmaarden : Sint-Pieterskerk ;
  - c. Provincie Oost-Vlaanderen :
    - Waasmunster : Sint-Jan Baptistkerk.
2. 1986 :
 Nihil ;
3. 1987 :
 Nihil.

C. Vaste beloften van toelage :

1. 1985 :
  - a. Provincie Antwerpen :
    - Schelle : Kerk Sint-Petrus & Paulus (afrekening) ;
    - Balen : Sint-Andreaskerk (verrekening 2) ;
  - b. Provincie Brabant :
    - Asse : Sint-Godarduskerk van Bekkerzeel ;
    - Tienen : O.L. Vrouw ten Poel ;
    - Boutersem : Sint-Annekerk van Roosbeek (afrekening) ;
  - c. Provincie Oost-Vlaanderen :
    - Lebbeke : O.L.V. Kerk (afrekening) ;
    - Geraardsbergen : Kerk van Idegem ;
  - d. Provincie West-Vlaanderen :
    - Veurne : Sint-Audomarduskerk van Boits-hoeke (afrekening).
2. 1986 :
  - a. Provincie Antwerpen :
    - Turnhout : Sint-Pieterskerk ;
  - b. Provincie Brabant :
    - Meise : Kerk van Rossem-Wovertem (dringende instandhoudingswerken) ;
    - Bertem : Sint-Pieterskerk (dringende instandhoudingswerken) ;
    - Wezembeek-Oppem : Sint-Pieterskerk (dringende instandhoudingswerken) ;
  - c. Provincie Oost-Vlaanderen :
    - Ninove : O.L.V. Hemelvaartkerk (meerwerken) ;
    - Oudenaarde : Kerk van Volkegem (afrekening) ;
    - Maldegem : Sint-Barbarakerk (dringende instandhoudingswerken) ;
    - Berlare : Orgel Sint-Martinuskerk (dringende instandhoudingswerken) ;
    - Geraardsbergen : O.L.V. Kerk van Zandbergen (dringende instandhoudingswerken) ;
    - Denderleeuw : Kerk van Iddergem (dringende instandhoudingswerken).
3. 1987 :
  - a. Provincie Antwerpen :
    - Antwerpen : O.L.V. Kathedraal (afrekening) ;

- Zandhoven : Kerk van Putte ;
- Balen : Sint-Andreaskerk (herzieningen) ;

b. Provincie Brabant :

- Asse : Kerk van Bekkerzeel (herzieningen) ;
- Galmaarden : Sint-Pieterskerk (instandhoudingswerken) ;
- Herent : Kerk van Winksele ;

c. Provincie Oost-Vlaanderen :

- Waasmunster : Kerk van Sombeke ;
- Zele : Sint-Ludgeruskerk (afrekening) ;
- Aalst : Sint-Jozefkerk (afrekening) ;
- Kluisbergen : Kerk van Zulzeke ;
- — Eeklo : Sint-Vincentiuskerk (instandhoudingswerken).

D. Geannuleerd

Ingevolge de toepassing van het reeds eerder vermelde Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 28 oktober 1987 werden volgende aanbestedingen in verband met orgelrestauraties geannuleerd :

Hoogstraten :

- Kerk O.L.V. Bezoeking ;

Aartselaar :

- Sint-Leonarduskerk ;

Zaventem :

- Sint-Stefanuskerk ;

Merchtem :

- Kerk O.L.V. ter Nood ;

Scherpenheuvel :

- Sint-Jan Baptistkerk ;

Ninove :

- Kerk O.L.V. Opdracht ;

Berlare :

- Kerk O.L.V. Hemelvaart ;

Dendermonde :

- Sint-Aldegondiskerk ;

Destelbergen :

- H. Kruiskerk ;

Geraardsbergen :

- H. Matheuskerk.

Vraag nr. 20**van 7 maart 1988****van de heer F. VANDENBROUCKE*****Kasteel van Horst te' Sint-Pieters-Rode — Restauratie van de bijgebouwen***

De bijgebouwen van het Kasteel van Horst (Sint-Pieters-Rode, Holsbeek) werden beschermd door het Besluit van de Executieve van 12 juni 1986. Momenteel zou men bezig zijn met het opstellen van een restauratiedossier .

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op volgende vragen.

1. Hoever staat men met het opstellen van het restauratiedossier ?

2. Wat zal de kostprijs zijn van de restauratiewerken ?

3. Welke fasering is voor deze werken voorzien ?

4. Zijn er reeds dringende instandhoudingswerken uitgevoerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de restauratie van het Kasteel van Horst, kan ik het geachte lid mededelen dat geen dossier met betrekking tot de restauratie van de bijgebouwen van genoemd Kasteel bij mijn diensten werd ingeleid. Voor zover mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen daar weet van heeft, is er tot op heden ook geen architect belast met de samenstelling van dergelijk dossier.

Vraag nr. 21**van 7 maart 1988****van de heer F. VANDENBROUCKE*****Kerk van Sint-Jan te Hoksem — Restauratiewerken orgel***

In de gerestaureerde kerk van Sint-Jan te Hoksem staat een merkwaardig orgel dat rond 1860 werd gebouwd.

Hoewel dit orgel nog mooi klinkt, beginnen er zich reeds duidelijk mankementen te vertonen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of dit orgel voor mogelijke bescherming in aanmerking komt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het orgel van de Sint-Janskerk te Hoksem kan ik het geachte lid mededelen dat dit instrument, als onderdeel van de inboedel van de genoemde kerk, reeds wettelijk beschermd werd bij koninklijk besluit van 25 maart 1938.

Vraag nr. 22**van 7 maart 1988****van de heer F. VANDENBROUCKE*****Arrondissement Leuven — Restauratie beschermde gebouwen of monumenten***

Graag vernam ik van de geachte Minister hoeveel dossiers inzake restauratie van beschermde gebouwen of monumenten in het arrondissement Leuven bij zijn diensten berusten.

Mag ik vernemen hoeveel principiële en vaste beloften van toelagen desbetreffende sinds 1985 werden verleend ?

Is het mogelijk deze informatie te verstrekken per aard van het te restaureren gebouw of monument ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid aangaande de restauratie van beschermde monumenten in het Ar-

rondissement Leuven, gaat hierna het gevraagde overzicht. Er werd daarbij onderscheid gemaakt tussen gebouwen voor de eredienst, gebouwen in eigendom van openbare besturen en in privé-eigendom.

A. Dossiers in behandeling

1. Privé-sector :

Leuven, Groot Begijnhof — Kerkstraat :
 — Lot pleisterwerken ;
 — Lot schrijnwerken ;
 Leuven, Fonteinstraat 102 ;
 Leuven, Beursgang 1, 2, 3, 4, 5 ;
 Leuven, Mechelsestraat 112 ;
 Leuven, Mechelsestraat 90-92 ;
 Leuven, Pakhuis Wagenweg ;
 Aarschot, Molen te Rillaar ;
 Tienen, Bostsestraat 17-19 ;
 Rotselaar, Watermolens ;

2. Openbare sector :

Leuven, Klein Begijnhof : 4 loten ;
 Tienen, Ruïne Paterskerk ;

3. Sector-Eredienst :

Huldenberg, Kerk St. Agatha-Rode ;
 Hoegaarden, St. Ermelinskerk.

Ingevolge de toepassing van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 28 oktober 1987 werden volgende dossiers teruggestuurd naar het opdrachtgevend bestuur :

1. Openbare-sector :

Bertem, St. Medardushoeve : elektriciteit ;
 Kortenberg, Pastorie ;
 Aarschot, Begijnhofhuisjes ;
 Diest, Begijnhof : verwarming en elektriciteit ;
 Leuven, Brusselsestraat 107 ;

2. Sector-Eredienst :

Scherpenheuvel-Zichem, Kerk van Averbode :
 — Dakwerken ;
 — Schilderwerken ;
 Scherpenheuvel-Zichem : Basiliek ;
 Tervuren, St. Jan Evangelistkerk : daken en gevels ;
 Zoutleeuw, St. Leonarduskerk ;
 Leuven, St. Gertrudiskerk ;
 Leuven, St. Jan Evangelist te Heverlee : verwarming ;
 Leuven, St. Pieterskerk : Fase 3 en 4 ;
 Begijnendijk, St. Laurentiuskerk te Betekom ;
 Tielt-Winge, St. Martinuskerk ;
 Holsbeek, St. Catharinakerk te Kortrijk-Dutsel.

B Principiële beloftes van toelage

1. 1985 :

a. Privé-sector :

Leuven, Groot Begijnhof, Kerkstraat ;

b. Openbare-sector :

Leuven, Klein Begijnhof, huizen 7, 8, 20 en 21 ;

c. Sector-Eredienst :

Tervuren, St. Catharinakerk van Duisburg : Fase 1 : dakwerken.

2. 1986 :

a. Privé-sector :

Leuven, Home Sion ;

Leuven, College Van Daele : Lot 9 — historische interieurs ;

b. Openbare-sector :

Leuven, Augustinessenklooster : Lot 2, 3, 4 en 7 ;

c. Sector-Eredienst :

Nihil.

3. 1987 :

a. Privé-sector :

Tervuren, Hof te Oudevoorde ;
 Leuven, Universiteitshallen ;
 Scherpenheuvel-Zichem, Tolhuis ;

b. Openbare-sector :

Nihil ;

c. Sector-Eredienst :

Nihil.

C. Vaste beloftes van toelage.

1. 1985 :

a. Privé-sector :

Huldenberg, Kasteel d'overschie ;
 Scherpenheuvel-Zichem, Tolhuis ;
 Leuven, Busleidengang 7 en 8 ;
 Leuven, Janseniustoren ;
 Leuven, Janscollege ;
 Leuven, Atrechtcollege ;
 Leuven, College van Dale ;
 Leuven, Villa les Tilleuls ;
 Bertem, Kapel Puttebos ;

b. Openbare-sector :

Diest, Begijnhof : Infirmierie en Apostelenconvent ;
 Leuven, Abdij van Vlierbeek te Kessel-Lo ;

c. Sector-Eredienst :

Scherpenheuvel-Zichem, Kerk van Averbode : waterdicht maken van de muren ;
 Leuven, St. Michielskerk ;
 Leuven, St. Pieterskerk : Fase II, Torens ;
 Tienen, St. Germanuskerk : schoorsteen instandhouding ;
 Tienen, St. Margarethakerk te St. Magriet-Houtem : instandhouding centrale verwarming ;
 Tienen, O.L.V. ter Poel, orgel ;
 Tervuren, Kerk van Duisburg ;
 Haacht, Pastorie van Wakkerzeel : beveiligingswerken ;
 Haacht, Toren St. Hubertuskerk van Haacht : instandhoudingswerken ;
 Zoutleeuw, Dekenij St. Leonardusparochie ;
 Holsbeek, Kerk van Kortrijk-Dutsel : instandhoudingswerken ;
 Boutersem, St. Annakerk van Roosbeek : orgel, afrekening en doksaal, afrekening.

2. 1986 :

a. Prive-sector :

Leuven, Kasteel Arenberg te Heverlee : Fase 1 ;
 Leuven, College van Dale ;
 Leuven, Fonteinstraat 102 : instandhoudingswerken ;
 Hoegaarden, Woning het Schip : instandhoudingswerken ;
 Tienen, Huis Van Ranst ;

- Huldenberg, Kasteel d'overschie te Neerijse ;
Landen, Vakwerkhoeve te Attenhove ;
Landen, Wallohoeve te Walshoutem ;
Bekkevoort, Panishoeve te Molenbeek-Wersbeek ;
- b. Diest, Stadhuis : gevel ;
Diest, Lakenhalle ;
Diest, Lindemolen ;
Leuven, Stadhuis : gevel Naamsestraat ;
Leuven, biermuseum : afrekening ;
Leuven, Kerk Groot Begijnhof ;
Leuven, Abdij van Vlierbeek : Fase 2, Bakkerij ;
Leuven, Klein Begijnhof ;
Leuven, Kruidtuin : serre ;
Boutersem, Kasteel : dakwerken ;
- c. Sector-Eredienst :
Diest, St. Sulpitiuskerk ;
Haacht, Pastorie van Tildonk ;
Haacht, Pastorie van Wakkerzeel ;
Aarschot, O.L.V. Kerk ;
Tienen, O.L.V. ten Poelkerk : Fase 1, meerwerken ;
Tienen, St. Genovevakerk van Oplinter ;
Zoutleeuw, St. Leonarduskerk : beveiligingswerken ;
Begijnendriek, St. Laurentiuskerk : instandhouding toren ;
Hoegaarden, Kerk van Meldert : beveiligingswerken ;
Huldenberg, O.L.V. Kerk : beveiligingswerken ;
Huldenberg, Kerk St. Agatha-Rode : instandhoudingswerken ;
Huldenberg, Kerk van Loonbeek ;
Leuven, St. Jacobskerk : instandhoudingswerken ;
Rotselaar, Kerk van Wezemaal : beveiligingswerken ;
Scherpenheuvel-Zichem, Kerk van Averbode : Koepeldak en toren ;
Tervuren, Kerk van Duisburg : instandhoudingswerken ;
Landen, St. Amanduskerk Wezeren : instandhoudingswerken ;
Bertem, St. Pieterskerk : orgel ;
Tienen, St. Salvatorkerk van Hakendover.
- 3. 1987 :**
- a. Privé-sector :
Hoegaarden, St. Rochuskapel ;
Diest, Huis De Roos ;
Diest, Huis Het Spijker ;
Leuven, College van Dale ;
Leuven, Mechelsestraat 92 ;
Leuven, Vaartstraat 44 ;
Leuven, Mechelsestraat 112 ;
Leuven, Begijnhof, Kerkstraat ;
Leuven, Kasteel Arenberg : Ruwbouw ;
Leuven, Home Sion ;
Leuven, Janseniustoren : afrekening ;
Aarschot, Watermolen ;
Aarschot, Hof Speelhoven ;
Rotselaar, Watermolens Van Doren ;
Tienen, Bostestraat 17-19 ;
- b. Openbare-sector :
Leuven, Klein Begijnhof : Fase 2, lot 2 ;
- Leuven, St. Jan de Doperkerk :
— orgel, afrekening ;
— elektriciteit, afrekening ;
— bouwwerken, afrekening ;
Diest, Lindemolen ;
- c. Sector-Eredienst
Herent, Kerk van Winksele : orgel ;
Scherpenheuvel-Zichem, O.L.V. : elektrische installatie ;
Bierbeek, St. Hilariuskerk : dakwerken ;
Tienen, O.L.V. ten Poelkerk, herzieningen ;
Tienen, St. Margarethakerk te St. Margriet-Houtem :
— verwarming, afrekening ;
Tienen, St. Germanuskerk : dak, afrekening ;
Tienen, Kerk van Oplinter : afrekening ;
Aarschot, O.L.V. Kerk ;
Tervuren, St. Catharinakerk van Duisburg : fase 1 ;
Leuven, Kerk St. Jan Evangelist te Heverlee ;
Diest, St. Sulpitiuskerk ;
Huldenberg, Kerk van St. Agatha-Rode : afrekening.

Vraag nr. 27
van 11 maart 1988
van de heer J. VALKENIERS

Cultureel Centrum te Kraainem — Publikatieverbod „De Lijsterbes” en overleg bestuurscommissie

Waarom werd de uitgave van het tijdschrift „De Lijsterbes” van het Cultureel Centrum van Kraainem verboden zonder de bestuurscommissie te kennen ?

Denkt u dat een afwenteling van de uitgaven op de Culturele Raad financieel haalbaar is ?

Antwoord

In antwoord op uw schriftelijke vraag van 11 maart 1988 kan ik u het volgende meedelen.

1. De administratie heeft het tijdschrift „Bij ons te Kraainem” als dusdanig niet verboden. Gelet echter op het feit dat het tijdschrift een aantal redactionele artikelen bevat, gedragen vanuit het privé-initiatief, is het deontologisch niet te aanvaarden dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hiervan de verantwoordelijke uitgever moet zijn. In het kader van de culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap dienen de publikaties waarvan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de verantwoordelijke uitgever is, beperkt te zijn tot een activiteitenkalender. Deze optie wordt trouwens ook ten opzichte van de andere culturele centra gehandhaafd.
2. Zoals „Bij ons te Kraainem” thans is opgevat, lijkt het dan ook aangewezen dat het tijdschrift een initiatief zou zijn van de Culturele Raad. Mede voor deze doelstellingen ontvangt de Culturele Raad van Kraainem een nominatieve subsidie. Ik heb mijn administratie opdracht gegeven in overleg met de Culturele Raad van Kraainem naar een oplossing te zoeken indien zich hierdoor een bijkomend financieel probleem stelt.

Vraag nr. 28
van 11 maart 1988
van de heer J. VALKENIERS

Sint-Pieters-Leeuw — Inplanting BRT-zendmast

Tegen de BRT-zendtoren in Sint-Pieters-Leeuw komt meer en meer verzet op gang, niet alleen van de betrokken landbouwer doch vooral van de milieubewegingen en de landbouwersmiddens.

Is deze inplanting noodzakelijk ? Zo ja, zijn er geen beter geschikte plaatsen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Alvorens te kiezen voor een vestigingsplaats in de wijk Het Mechels Gat — de Rukkelingen te St.-Pieters-Leeuw, een suggestie van de gemeente — werden een tiental andere mogelijkheden en suggesties onderzocht. De belangrijkste worden hieronder genoemd, evenals de redenen waarom zij niet in aanmerking kwamen.

In de eerste plaats werd gedacht aan de heroprichting van een mast op de funderingen van de omgevallen mast te Waver. Deze mogelijkheid werd echter ter zijde geschoven in verband met de vrij ongunstige ligging voor de BRT, meer bepaald voor het bereiken van de lager gelegen delen van Brussel. De ideale inplantingsplaats voor het bestralen van de hoofdstad en Vlaams Brabant is immers de Zennevallei, ten zuiden van Brussel.

De oostzijde van de Zennevallei, waar een vestiging aan de Bruine Put te Huizingen werd overwogen, evenals de industriezone langs het kanaal Brussel-Charleroi te Ruisbroek moesten worden verlaten vanwege de nabijheid van een belangrijke naderingsroute van Zaventem voor de luchtvaart.

Aan de westzijde werd Rattendaal aan de Vagevuurstraat verlaten, in de eerste plaats op vraag van de gemeente St.-Pieters-Leeuw, die wees op het agrarisch waardevolle van het gebied. Later bleek het ook op een vliegroue van de nabijgelegen helihaven te liggen en moest de luchtvaart haar instemming onthouden. Dit gold evenzeer voor de Hoge Bossen aan de Hemelrijkstraat.

Met de Kester Heide kon dan weer geen genoegen genomen worden vanwege de te grote afstand van de Zennevallei, de hoofdstad en de thuishaven der internationaal vastgelegde zendfrequenties.

Voor ruimere informatie over het geplande zendcentrum kan de tekst van een op 17 juni 1986 verspreid perscommuniqué nuttig zijn. Genoemde tekst wordt aan het geachte lid toegestuurd. Er kan begrip voor opgebracht worden dat het uitzicht op een toren storend kan zijn voor enkele tientallen wijkbewoners, maar dit mag niet opwegen tegen de belangen van vele tienduizenden televisiekijkers in Brabant — vooral ouderen en jongeren die zich geen kabelansluiting kunnen veroorloven — die nu al jaren van het tweede televisieprogramma verstoken blijven. Het is daarbij voor de toekomst noodzakelijk — in acht genomen de

vele functies die de centrale toren voor het land moet vervullen — om voor een optimaal gelegen plaats te opteren.

Vraag nr. 29
van 17 maart 1988
van de heer A. DE BEUL

Ontwerp-dienstorders — Voorlegging aan Raad voor Taaladvies

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 190 van 28 april 1987 (Bulletin nr. 19 van 25 augustus 1987, p. 911) deelde de Gemeenschapsminister mede dat de dienstorder 86/1 voorschrijft dat voortaan alle ontwerpdienstorders aan de Raad voor Taaladvies dienen te worden voorgelegd voor taalcorrecties.

Mag ik vernemen hoeveel ontwerpdienstorders sindsdien aan deze Raad werden voorgelegd ?

Antwoord

In uitvoering van dienstorder 86/1 kan ik het geachte lid mededelen dat aan de Raad voor Taaladvies tot op heden 32 ontwerpdienstorders werden voorgelegd voor taalcorrecties.

Vraag nr. 30
van 23 maart 1988
van de heer A. DE BEUL

Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” — Rekening

Graag kreeg ik van de Minister opgave van de werkingskosten en de personeelskosten, zoals zij blijken uit de rekening 1987, van het Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam.

Tevens gelieve de Minister mij mede te delen of er voor het gebouwencomplex van het centrum of anderszins gedurende 1987 investeringskosten werden gedaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Voor 1987 bedroegen de kosten van het Cultureel Centrum „De Brakke Grond” :

18.436.050 frank voor de werkingen,
 4.128.762 frank voor personeelsuitgaven, exclusief de lonen van de vaste personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het bedrag ervan werd bij de C.D .V.U. opgevraagd en zal later afzonderlijk worden medegegeeld.

In de loop van 1987 werden aan het gebouwencomplex van De Brakke Grond door de Algemene Technische Diensten geen investeringskosten gedaan.

Vraag nr. 32
van 25 maart 1988
van de heer J. SAUWENS

Dienst voor Monumenten en Landschapszorg — Maatregelen tegen onderbezetting personeelskader

Ik verneem dat de Dienst voor Monumenten en Landschapszorg zwaar onderbemand is. Op vrijwel alle niveaus kunnen de aanvragen niet bijgehouden worden. Zo blijkt onder meer dat de drie leden van de conserveringsploeg aanvragen tot tussenkomst moeten verwerken uit de vijf Vlaamse provincies, en zelfs geen datum van uitvoering meer kunnen voorop stellen aan de aanvragers.

Is deze onderbemanning u bekend en welke maatregelen overweegt u om hieraan tegemoet te komen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot de bevoegdheid behoort van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Aangezien de personeelsformatie van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen op dit ogenblik in nagenoeg alle graden bezet is, kan er van onderbezetting geen sprake zijn en zijn er op functioneel vlak geen opvallende leemten.

Het personeelsprobleem van dit bestuur is veeleer van statutaire aard. De ruime meerderheid van de personeelsleden kon immers nog niet in vast verband worden benoemd. In dit verband verwijs ik naar het antwoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Wat de conserveringsploeg betreft ligt het probleem niet zozeer in een personeelstekort, dan wel in het feit dat haar opdracht een grote mobiliteit vereist, terwijl de technische middelen daartoe — met name een eigen, speciaal uitgerust bedrijfsvoertuig — niet meer voorhanden zijn. Er wordt gezocht naar een geschikte oplossing voor dit probleem.

Vraag nr. 34
van 28 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Sint-Trudokerk te Diest (Webbekom) — Stand van de beschermingsprocedure

Sedert enkele jaren staat de classicistische Sint-Trudokerk (1790) te Webbekom op de lijst van de voor bescherming vatbare monumenten.

Graag vernam ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. In welk stadium van de beschermingsprocedure bevindt zich dit dossier ?
2. Welk advies werd door het Stadsbestuur van Diest hierover uitgebracht ?
3. Wanneer voorziet u een definitieve bescherming ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de Sint-Trudokerk van Webbekom — Diest, kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. de genoemde kerk werd op 5 juli 1985 op het voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten geplaatst ;
2. het College van Burgemeester en Schepenen bracht hierover een ongunstig advies uit ;
3. gelet op dit ongunstig advies heb ik beslist de procedure tot bescherming niet voort te zetten.

Vraag nr. 43
van 8 april 1988
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Subsidiëring van werken in opdracht van regionale of lokale besturen — Procedure na Besluit van de Vlaamse Executieve van 28.10.1987

In het Belgisch Staatsblad van 28 november 1987 werd het Besluit van de Vlaamse Executieve van 28.10.1987 bekendgemaakt. Hierin werd de procedure vastgelegd inzake subsidiëring van bepaalde werken die op initiatief van regionale of lokale besturen worden uitgevoerd.

Samen met de invoering van de nieuwe procedure worden vele subsidieaanvragen vervallen verklaard onder andere deze waarvoor een principiële belofte werd verleend voor 1 juli 1986.

Sommige lokale besturen spaarden jaren geleden tijd noch moeite en deden grote uitgaven voor de samenstelling van een degelijk dossier (wat vlug in de miljoenen loopt).

Deze dossiers hebben de lange wég van Provincie, Justitie en verschillende Ministeries van het Vlaamse Gewest afgelegd en worden nu gewoon van de tafel geveegd.

Kan het in de bedoeling van de Minister liggen de lokale besturen totaal te ontmoedigen zodat niemand nog de moed kan opbrengen een dossier in te dienen, met als gevolg een verdere verloedering van onder andere ons cultureel patrimonium ?

Is het zo dat de subsidieaanvragen die door het Besluit van 28 oktober 1987 vervallen opnieuw moeten worden ingediend en dat hiervoor een nieuw dossier moet worden samengesteld (met alle kosten vandien), alhoewel deze dossiers reeds jaren bij uw administratie berusten ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag aangaande de nieuwe procedureregeling, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Vooreerst wens ik te preciseren dat het hier gaat om het Besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1987, gepubliceerd op 28 november van dat jaar. Ver-

volgens dien ik het geachte lid erop te wijzen dat het een besluit betreft van de Vlaamse Executieve, die in deze collegiaal optrad.

Bedoeling van dit besluit was en is uiteraard niet de regionale en lokale besturen te ontmoedigen. Wel was de Executieve van oordeel dat zich voor alle door de Vlaamse overheid te subsidiëren werken, een vereenvoudigde en eenvormige procedure opdrong, die bovendien aan de genoemde besturen meer rechtszekerheid zou bieden. Wat dit laatste betreft wilde de Executieve met name vermijden dat in de toekomst nog dossiers zouden worden aanbesteed zonder dat daaraan nadien binnen een aanvaardbare termijn het gepaste gevolg zou worden gegeven.

Het moet duidelijk zijn dat de opnieuw in te leiden dossiers uiteraard niet volledig opnieuw moeten worden samengesteld, althans niet waar het dossiers betreft te betoelagen via de cultuurbegroting, die onder mijn bevoegdheid ressorteert. Wel kan een actualisering van het bestaande dossier gevraagd worden. Gelet op het feit dat het inderdaad vaak om oudere dossiers gaat, is dit laatste echter te verantwoorden, vooral ook vanuit budgettaire oogpunt.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 16
van 29 februari 1988
van de heer L. KELCHTERMANS

Verontreiniging Maaswater — Maatregelen

De onderzoeken die diverse waterdistributiebedrijven in België en Nederland deden, wijzen erop dat de zuiverheid van het Maaswater als drinkwater verslechterd is. Aangenomen wordt dat ongeveer 5 miljoen mensen uit België en Nederland op deze stroom aangewezen zijn voor hun drinkbaar water. De betrokken drinkwaterdistributiebedrijven slaan alarm om „een Maas waarin geen vissen kunnen leven of waarin ze zich niet normaal kunnen voortplanten”, wat duidt op het feit dat de betrokken rivier geen veilige bron meer is voor de watervoorzieningen.

De kunstmatige chloridenvracht onder andere is tussen 1982 en 1987 verdrievoudigd en de waarde van 100 mg/l werd reeds verschillende keren overschreden.

Het is duidelijk dat de opdracht tot grotere zuiverheid van het Maaswater een opdracht is zowel van de Vlaamse overheid, van de Waalse overheid als van de Franse en Nederlandse overheid.

Mag ik aan de Minister vragen mij te willen antwoorden op volgende vragen.

1. Welke bedrijven hebben in België toelating om afvalwater in de Maas rechtstreeks of onrechtstreeks te lozen ?
2. Bestaat er een regelmatige en systematische controle om na te gaan of de afvalwaters die geloosd

worden, overeenstemmen met de normen die voorheen opgelegd werden ?

3. Zijn er contacten met de, andere regionale en/of nationale overheden om het Maaswater in de volgende jaren te saneren en te zuiveren ? Welk is het resultaat ervan ?
4. Welke verwachtingen mogen de burgers hebben in verband met het al dan niet verbeteren van de kwaliteit van het Maaswater ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen als antwoord op zijn gestelde vragen.

In het Vlaamse landsgedeelte zijn er twee bedrijven te Maaseik die rechtstreeks lozen op de Maas.

Andere bedrijven lozen rechtstreeks via een waterzuiveringsinstallatie of onrechtstreeks via rioleringen en zuiveringsinstallaties op een zijrivier van de Maas onder andere Dommel, Fogbeek, Kikbeek, Bosbeek enzovoort.

Al deze bedrijven worden aan een systematische controle van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij onderworpen.

Op Vlaams grondgebied zal door de VWZ in de komende jaren nog bijkomende openbare waterzuiveringsinfrastructuur gebouwd worden, zodat de lozingen op de zijrivieren van de Maas nog zullen gereduceerd worden.

Aan AROL-Bestuur Leefmilieu, heb ik de opdracht gegeven een informeel oeverstaten-overleg te organiseren, gelet op de gunstige resultaten van dergelijk overleg in het verleden. Als aanzet tot een officieel oeverstaten-overleg heb ik een vraag tot initiatief, gericht aan Staatssecretaris Mevrouw Miet Smet.

Vraag nr. 17
van 1 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS

Gemeentelijke containerparken — Subsidiëring

Een van de maatregelen om de huishoudelijke afvalberg te reduceren, is de subsidiëring van gemeentelijke containerparken op grond van het Executievebesluit van 17 juli 1984. Op termijn zou dit de selectieve ophalingen van huisvuil moeten mogelijk maken.

Kan de Minister mij meedelen :

1. hoeveel gemeenten in het arrondissement Leuven een containerpark hebben opgericht ?
2. Welke gemeenten hiertoe subsidies hebben aangevraagd ?
3. Of men in de toekomst van de normale, dit wil zeggen de 60 % subsidieregeling, dan wel de verhoogde subsidieregeling (90 %) kan gebruik maken om de openbare besturen te stimuleren containerparken in te richten ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad kan ik het volgende antwoorden.

In het arrondissement Leuven hebben 4 gemeenten een containerpark ingericht namelijk Boutersem, Landen, Herent en Diest. Tevens kan ik u melden dat de Intercommunale Interleuven bij ieder overlaadstation namelijk te Tienen, Werchter en Messelbroeck evenals bij de breekinstallatie te Kessel-Lo en containerpark heeft aangelegd.

Met uitzondering van de gemeente Herent hebben zowel de Intercommunale als de gemeenten subsidies aangevraagd en bekomen. De gemeente Herent heeft de aanleg van haar containerpark met eigen middelen gefinancierd.

Volgens het Besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 werd de aanleg van een containerpark voor 90 % gesubsidieerd. Volgens het Besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 bleef het subsidiepercentage 90 % op voorwaarde dat de aanvraag voor principieel akkoord ingediend was vóór 31 oktober 1985. Heden kunnen de dossiers nog in aanmerking komen voor 60 % subsidie en dit volgens het koninklijk besluit van 23 juli 1981, gewijzigd met het Besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1982.

**Vraag nr. 19
van 1 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS**

Meldingsplicht — Controle

Er wordt vastgesteld dat de bedrijven in Vlaanderen zich manifesteren onttrekken aan de wettelijke verplichting hun jaarlijkse afvalstromen te melden. Volgens gekende gegevens zou slechts een beperkt percentage worden gemeld.

Kan de geachte heer Minister mij daarom meedelen :

1. hoeveel aangiften er maandelijks worden gedaan ;
2. welke hoeveelheden er maandelijks worden gemeld ;
3. of de Openbare Afvalstoffenmaatschappij een volledig zicht heeft op deze zaak en over welke controlemogelijkheden zij beschikt ;
4. hoeveel bedrijven reeds werden veroordeeld wegens het niet naleven van de meldingsplicht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. De meldingsplicht voor afvalstoffen, opgelegd aan de voortbrengers ervan, gebeurt jaarlijks, binnen de eerste 10 dagen van de tweede maand van het jaar.

Zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, moeten melding doen aan de OVAM.

Een meldingsdossier van de producent bevat een aantal formulieren. Elk formulier omvat, per afvalstof, inlichtingen omtrent de samenstelling, de hoeveelheid en de aard ervan alsmede de wijze waarop de voortbrenger zich van deze afvalstof ontdoet.

Onderstaande tabel geeft, per meldingsjaar, het aantal dossiers en formulieren weer.

Meldingsjaar	Aantal dossiers	Aantal formulieren
1983	3.661	8.423
1984	4.096	8.332
1985	5.716	10.742
1986	5.296	12.623
1987	5.286	12.834

2. Jaarlijks ontvangt de OVAM een aantal meldingsdossiers. Na datatechnische verwerking laat de procedure „melding” de OVAM toe de afvalstromen te volgen en te bepalen.

Hierna volgen enkele globale cijfers, uitgedrukt in ton.

Afvalstoffen	Melding 1983	Melding 1986	Melding 1987
— giftige	34,4	28,2	19,6
— anorganische	720	982,2	1.160,7
— anorg.-synthetische	183	247,7	304,9
— gemengde	100	124,7	153,9
— organ. -biologische	494	969,4	1.017,2
— opruimafval	174	325,7	321,6
— bulk en bijzondere	12.988	12.964,8	15.253,6
Totaal ton	14.693,4	15.642,7	18.231,5

3. De OVAM-dienst „Melding”, heeft geen volledig zicht op de zaak. Geweten is dat 44 % van de bedrijven de meldingsplicht vervullen.

De respons moet in zijn juiste context worden geplaatst. Bedrijven, welke meer dan 50 personen tewerkstellen, melden vrij volledig. De kleinere bedrijven laten het in zekere mate afweten.

De meldingsgegevens vertegenwoordigen nochtans meer dan 80 % van de voortgebrachte afvalstoffen. In samenspraak met de dienst „Toezicht” worden een aantal meldingsdossiers doorgelicht. Ingeval de meldingsplicht niet wordt nageleefd, kunnen de strafbepalingen voorzien in de artikelen 56 tot en met 63 van het decreet dd. 2 juli 1981, betreffende het beheer van afvalstoffen, worden ingeroepen. De meldingsdossiers welke door de dienst „Toezicht” in overtreding worden gesteld, worden door

- de OVAM overgemaakt aan de bevoegde Parketten met het oog op de toepassing van voormelde strafbepalingen. Hierbij dient opgemerkt dat de gerechtelijke diensten eveneens contact opnemen met de OVAM bij het afhandelen van bepaalde milieuzaken en zodoende wordt de meldingsplicht ook onrechtstreeks gecontroleerd.
4. De OVAM heeft tot taak een gecoördineerd afvalstoffenbeleid in Vlaanderen uit te werken. Dit betekent, in casu, dat de bedrijven, welke de meldingsplicht niet naleven, in overtreding worden gesteld door de dienst „Toezicht”. Aan de bevoegde Parketten worden de stukken overgemaakt met het oog op de toepassing van de strafbepalingen vermeld, in het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

De OVAM lijdt geen begrootbare schade, zodat onze instelling zich geen burgerlijke partij kan stellen ter zitting. De opvolging van de rechtsgedingen wordt dus niet van nabij gevolgd, temeer daar de firma's zich in regel stellen ingevolge de in overtredingstelling door de dienst „Toezicht”. Ettelijke tientallen dossiers worden en werden reeds behandeld door de bevoegde Parketten in verband met het niet naleven van de meldingsplicht.

**Vraag nr. 21
van 2 maart 1988
van de heer E. VANDEBOSCH**

Recyclage fosforgips — Milieuaspecten

In het Afvalstoffenplan lezen we dat OVAM samen met andere betrokkenen werkt aan technieken in verband met het gebruik van fosforgips (samen met vlieg-as) in de wegenbouw.

Concreet vernamen wij graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke (bedrijven, overheden, . . .) partijen zijn betrokken in deze onderzoeksopdracht ?
2. Welke kosten zijn aan het onderzoek verbonden en hoe worden deze verdeeld over de deelnemende partijen ?
3. Sinds wanneer loopt dit onderzoeksproject, en op welke termijn voor realisering in praktijk rekent men ? Bestaat hiervoor meer bepaald een concrete timing ?
4. Welke jaarlijkse hoeveelheden fosforgips wil men zodoende jaarlijks hergebruiken ?
5. Op welke hoeveelheden fosforgips per strekkende kilometer rekent men ? Welke is de verhouding met de vlieg-as ?
6. Welke (eventuele) besparingen zijn er mogelijk ten opzichte van het gebruik van de klassieke bouwmaterialen ? Is het gebruik van fosforgips ook gebonden aan de afstand producent-wegenbouwplaats ?
7. Welke milieuaspecten in verband met het gebruik als funderingsmateriaal wordt onderzocht ? Hoe denkt men er een antwoord op te formuleren ?
8. Zijn er nog andere recuperatiemogelijkheden en/of technieken in onderzoek ?
9. Wat is, in afwachting van het beschikbaar komen van deze hergebruikstechniek ondertussen de aangegeven verwijderingstechniek voor fosforgips ? Mono-storten of lozen ? Is het eventueel lozen van een vaste afvalstof (gips) niet een onttrekken van een activiteit aan het toezicht van OVAM ?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het geachte lid kan ik u medelen wat volgt.

1. In het onderzoek werden volgende partijen betrokken : OVAM, OCW (Onderzoekscentrum voor de Wegenbouw), BASF, BAYER, Rhône-Poulenc en Prayon Rupel Chemie.
  2. Het onderzoek werd opgedeeld in twee fasen. Een eerste fase behelsde een labo-onderzoek en de opmaak van een technisch bestek, de tweede fase had de eigenlijke uitvoering van een proefvak tot doel. De kostprijs van de eerste fase bedroeg 324.581 frank (excl. BTW) en werd voor 40 % door de OVAM gedragen. De overige 60 % werd gelijk verdeeld onder de 4 fosforzuurproducenten. De kostprijs van de tweede fase bedroeg 3.688.353 frank (incl. BTW) en werd op dezelfde wijze als tijdens de eerste fase onder de partners verdeeld.
  3. Het onderzoek naar toepassingen in de wegenbouw waarbij mogelijk grote hoeveelheden afvalgips kunnen gevaloriseerd worden is gestart in 1984. Daartoe werd een studie-overeenkomst gesloten voor een preliminair onderzoek naar mengsels met fosforzuurgips, kalk, cement en vlieg-as voor het gebruik als onderfundering in de wegenbouw (tijdsduur drie maanden) — eerste fase —.
- Op basis van dit onderzoek werd tussen dezelfde partijen een nieuwe studie-overeenkomst getekend (tweede fase) voor een proefvak (300 m) met gestabiliseerd fosforzuurgips als funderingsmateriaal. Er werden twee rapporten uitgebracht aangaande de uitvoering (oktober 1985) en de waarneming na de werken (augustus 1986). De volgende stap is nu de realisatie van een kostenanalyse en marktstudie.
4. Volgens het Afvalstoffenplan zal tijdens de planperiode 1986-1990 een recyclageplan opgesteld worden met als doel vóór 1989 een gedeeltelijk stortverbod op te leggen voor fosfor. Het te recycleren fosforgips bedraagt aldus 600.000 ton op een productie van 2.000.000 ton (geschatte hoeveelheid in 1982). Uiteraard zijn de mogelijkheden van toepassing afhankelijk van onder andere de bouwheren van wegenwerken.
  5. Op het grondgebied van Rhône-Poulenc te Gent werden drie proefvakken aangelegd waarvan de fundering bestaat uit mengsels van fosforgips geneutraliseerd met 1 % kalk en voor vak I 6 % cement, voor vak II 30 % vlieg-as en 6 % cement en voor vak III 9 % cement. De breedte van de aangelegde weg bedraagt 8 m en de dikte 0,30 m. De hoeveelheid fosforgips die per km weg wordt gebruikt bedraagt dan $(1.000 \times 8 \times 0,3) \times 0,63 = 1.500 \text{ m}^3$

gips/km weg. Het vak II onderging geen dooischade. Enkel het mengsel van 63 % gips, 30 % vliegas, 6 % cement en 1 % kalk biedt dus redelijke toepassingperspectieven.

6. Het project op de terreinen van Rhône-Poulenc is te kleinschalig om er een relevante kostenanalyse aan te koppelen. De aanleg van een groter proefvak (+ 1 km) zou een kostenanalyse en een extra-pollatie naar een normaal wegebouwproject toelaten. Om de economische haalbaarheid ten opzichte van klassieke bouwmaterialen te onderzoeken zal binnenkort een marktstudie worden uitgevoerd en kunnen de vragen omtrent besparingen beantwoord worden. Uit economische overwegingen is het gebruik van fosforgips uiteraard gebonden aan de afstand producent-wegenbouwplaats.
7. Daar bij gebruik als funderingsmateriaal het percolaatwater milieubelastend kan zijn werd door het SCK een laboratoriumonderzoek naar de uitloogbaarheid van fosforgips uitgevoerd. Naast een uitlooging van zware metalen (vooral cadmium) bestaat er een gevaar voor fluoride- en sulfaatverontreiniging. Dit kan opgelost worden door bepaalde randvoorwaarden op te leggen bij toepassing van fosforgips. Bijvoorbeeld het opleggen van een minimumafstand tussen het gips en de hoogste grondwaterstand, en die uit oogpunt van wegenbouw-technische aanleg ook nodig is.

8. Andere recuperatiemogelijkheden zijn :

- a. verwerken in de bouwnijverheid :
— als vervangmiddel van natuurlijk gips bij de fabricage van gipskartonplaten, pleistergips, en dergelijke meer.

Concurrentie van fosforgips ten opzichte van natuurgips is echter moeilijk door dat de fosforgips voor de meeste toepassingen nog extra gezuiverd moet worden en veel vrij water bevat. Prayon Rupel valoriseert wel 20 à 25 % van zijn gipsafval in de bouwnijverheid.

Toepassingen in de bouwsector zijn technisch en economisch haalbaar doch omwille van de lage conjunctuur in deze sector zijn de afzetmogelijkheden zeer beperkt. De onduidelijkheid die er heerst betreffende de graad van radio-activiteit van het fosforgips hypothekeert echter een uitbreiding van de afzet ;
— als additief in cement ;

- b. gebruik als bodemverbeteringsmiddel : 2 à 25 ton/ha ;
- c. gebruik als meststof ter behandeling van alkali-gronden ; 0,25 à 1 ton/ha ;
- d. terugwinning van elementaire componenten, zoals sulfaat, zwavel en zwavelzuur, als bron voor chemische producten.
9. Alle bedrijven met uitzondering van BASF storten deze afval op een eigen wettelijk vergund monostort ten einde het te kunnen hergebruiken wanneer technisch en economisch haalbare recyclagemethoden zijn gevonden.

BASF Antwerpen n.v. beschikt over een lozingsvergunning en loost zijn afval in de Schelde. Dit bedrijf

is derhalve niet onderworpen aan de meldingsplicht omtrent geproduceerde hoeveelheden. De lozingsactiviteit ressorteert onder het toezicht van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Vraag nr. 24
van 9 maart 1988
van de heer L. KELCHTERMANS

Zuiveringsstation te Overpelt — Aansluiting riolering van Neerpelt en Overpelt

In de voorbije jaren werd het project door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, waarbij een aantal rioleringen uit Neerpelt en Overpelt zouden aangesloten worden aan het thans onderbezet zuiveringsstation te Overpelt. Om, voor ons, niet gekende redenen, zou dit project stilgelegd zijn of zeker sterk afgeremd. Voor ingewijden die begaan zijn met de verbetering van de waterkwaliteit van de Dommel, die sterk verontreinigd is bij het overschrijden van de Nederlandse grens, komt dit als een verrassing. In de overlegvergaderingen die doorgang gevonden hebben met betrekking tot de waterzuivering van de Dommel werd dit als een vrij eenvoudig dossier ervaren.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoever staat het met het project van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij tot aansluiting van een aantal rioleringen van Neerpelt en Overpelt aan het zuiveringsstation te Overpelt ?
2. Welke zijn de redenen waarom de uitvoering van dit project verdaagd werd ?
3. Welke zijn de kostenramingen die voor dit opzet gemaakt zijn ? Welke rioleringen kunnen mogelijk opgevangen worden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik hierbij de eer u het volgende mede te delen.

In verband met dit dossier werd op 24.06.1986 een eerste summier voorontwerp afgegeven aan de VWZ buitendienst — Leuven.

De plenaire vergadering, waarop dit voorontwerp door alle betrokken partijen werd besproken,* had plaats op 21.01.1987 en gaf aanleiding tot verscheidene opmerkingen betreffende het gekozen tracé omwille van het al of niet opvangen van bepaalde rioolozingen.

Omdat de kredieten die aan de waterzuiveringsmaatschappijen toegekend worden beperkt zijn, worden de dossiers in volgorde van prioriteit opgenomen in het investeringsprogramma. Dit project kwam niet voor op het goedgekeurde investeringsprogramma 1987.

Het werd evenwel toegevoegd aan het voorstel investeringsprogramma 1988 gezien de stand van het project.

Vraag nr. 27
van 10 maart 1988
van de heer N. DE BATSELIER

Vervuiling Schelde — Maatregelen

De Schelde blijkt vooral in haar bovenloop reeds sterk vervuild, vooral met metalen. Deze vervuiling gebeurt vooral vanuit de industrie in Roubaix en Tourcoing.

Graag zou ik een antwoord hebben op volgende vragen.

1. Voldoet België aan de Europese voorschriften inzake vervuiling ?
2. Is het mogelijk een vergelijking op een aantal punten te bekomen ten opzichte van de grenswaarden aangegeven door Europa ?
3. Welke maatregelen zal België (Vlaanderen) nemen om die vervuiling van de Schelde (inzonderheid door metalen) weg te werken ?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer u het volgende mede te delen.

Bij Executievebesluit van 21 oktober 1987 (B.S. 6 januari 1988) werden overeenkomstig de EEG-richtlijnen de bestemming van de waterlopen in het Vlaamse Gewest vastgelegd, evenals de basiskwaliteit die uiterlijk 1 juli 1995 dient bereikt te worden.

De VWZ reikt lozingsvergunningen uit met sectorieële en bijzondere voorwaarden die gericht zijn op een reductie van de vrachten aan zware metalen die binnen haar ambtsgebied in het oppervlaktewater geloosd worden.

Regelmatige controle wordt uitgevoerd om toe te zien op de naleving van deze voorwaarden.

Grensoverschrijdende vervuiling moet geregeld worden via internationale besprekingen.

Vraag nr. 28
van 14 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-SCHE

Zandvoorde-Oostende — Nabestemming gipsberg en aanverwante gronden

Sinds 1 september 1987 is, naar verluidt, de productie van fosfaat in de fabriek CNO te Zandvoorde-Oostende stopgezet. Uiteraard komt het oorspronkelijk plan van nabestemming van de gipsberg en de aanverwante gronden op de helling te staan. Er zouden onderhandelingen zijn met het oog op een wijzigingsvergunning.

Graag had ik volgende inlichtingen bekomen van de geachte Minister.

1. Welke is de aard en de indeling als hinderlijke inrichting van genoemde gipsberg. Welke exploitatievoorwaarden werden opgelegd en tot hoelang duurt huidige vergunning ?

2. Welke is de aard en hoeveelheid van de in de jongste jaren gestorte afval ?
3. Welke maatregelen kunnen getroffen worden om het ecologisch evenwicht te herstellen, door de instellingen die onder zijn bevoegdheid vallen, onder meer met betrekking tot de bescherming van het oppervlaktewater en mogelijke bodemverontreiniging t.g.v. de onrustwekkende concentratie van cadmium en lood.
4. Welke maatregelen kunnen opgelegd worden om het esthetisch uitzicht van de gipsberg en krater te verbeteren onder meer voor de duizenden reizigers die er langs passeren via autoweg en het spoor. Kan het planten van riet in de waterputten ernaast geen oplossing brengen : riet werkt zuiverend en helpt de verdamping. Anderzijds zou het aanleggen van een bodembestand een natuurlijker uitzicht bieden.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De exploitatie van de gipsberg valt onder de vergunningsplicht van het Afvalstoffendecreet (dd. 2 juli 1981) en zijn uitvoeringsbesluiten.

De huidige exploitatievergunning (in het kader van het Afvalstoffendecreet) werd verleend bij Deputatiebesluit van 13 oktober 1983 voor een termijn van 10 jaar (tot 13 oktober 1993). Voor de exploitatievoorwaarden die opgelegd werden kan verwezen worden naar het Deputatiebesluit van 13 oktober 1983 en de wijzigingen aangebracht bij Deputatiebeslissing dd. 18 januari 1984 en 8 maart 1984. Kopieën van deze besluiten worden aan het geachte lid rechtstreeks overgemaakt.

2. De afvalstof die op de stortplaats werd gestort, bestaat uit het fosforgips dat vrijkomt bij de productie van fosforzuur. Het ging hierbij om een jaarlijkse hoeveelheid van ± 300.000 ton.
3. Overeenkomstig de opgelegde exploitatievoorwaarden worden de rondom de stortplaats aangelegde peilputten regelmatig bemonsterd. De monsters worden aan een analyse onderworpen. De hierbij bekomen analysesresultaten worden opgevolgd en geëvalueerd door de Afvalstoffenmaatschappij. Overeenkomstig de huidige vergunningsvoorwaarden dienen de monsternames en analyses minstens tot eind 1995 te worden voortgezet. Indien nodig kunnen op basis van de bekomen analysesresultaten bijkomende maatregelen, uitbatings- en/of afwerkingsvoorwaarden worden opgelegd.
4. Na het beëindigen van de stortexploitatie dient de gipsberg te worden afgewerkt overeenkomstig de opgelegde uitbatingsvoorwaarden. Inzake afwerking van de stortplaats zijn de uitbatingsvoorwaarden beperkt tot het aanbrengen van een bewortelingslaag.

De wijze waarop de verdere integratie van de gipsberg in het omgevende landschap dient te gebeuren door het aanbrengen van beplanting ed., wordt niet bepaald in de exploitatievergunning voor de stortplaats. Hiertoe dient in overleg met de bevoegde

instanties (AROL, Gemeente, . . .) een nabestemmingsplan overeenkomstig de bepalingen van het gewestplan te worden opgesteld.

Vraag nr. 29
van 14 maart 1988
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-
SCHE

Bewegwijzering en natuurbeheer van de staatsbossen te Houthulst — Inhaalmanaxver voor West- Vlaanderen

Het Bestuur voor Landinrichting, afhankelijk van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, beheert de bossen, parken en groene ruimten in het Vlaamse Gewest. Als dusdanig behartigt deze dienst het groenbeheer van het openbaar domein.

Natuurbescherming en openstelling voor het publiek kunnen op een verantwoorde manier best samengaan. Een voorbeeld waar zowel gewone wandelaar als natuurminnaar aan zijn trekken komt zijn dat gedeelte der Staatsbossen in De Haan, waar de Dienst voor Bossen en Wateren zorgen voor de toegankelijkheid én aanduiding én bescherming van fauna en flora.

Graag had ik volgende inlichtingen bekomen van de geachte Minister.

1. Kan eenzelfde initiatief niet genomen worden met betrekking tot de staatsbossen te Houthulst ? Een overzichtelijke bewegwijzering, verharding van wandelpaden, voorzien van afvalputten, aanduiding boomsoorten, eventuele bescherming diersoorten, enz., kunnen zorgen voor een „milieuvriendelijke opvoeding” van de bezoeker.
2. Hoeveel kredieten werden voorzien inzake groenbeheer in 1981 met betrekking tot het Vlaamse Gewest en meent de Minister niet dat in West-Vlaanderen, een bosarme provincie, een inhaalmancover moet gebeuren ?

Antwoord

In antwoord op de voormelde vraag kan ik het geachte lid volgende inlichtingen verstrekken.

1. Het domeinbos te Houthulst kent reeds een recreatieve ontsluiting ten voordele van de wandelaar en natuurliefhebber (gemotoriseerd verkeer is niet toegelaten). Banken en wandelpaden zijn ter beschikking. De wandelpaden bestaan voor een groot gedeelte reeds uit verharde wegen. De recreatieve en vooral didactische ontsluiting zal nog verbeterd en aangepast worden maar is afhankelijk van de beschikbare kredieten.
2. In 1987 heeft de Dienst Groen, Waters en Bossen 7.500.000 frank uitgegeven voor aanleg en onderhoud van de domeinen van de Vlaamse Gemeenschap in der provincie West-Vlaanderen. Anderzijds werd voor ongeveer 70.000.000 frank groengebied aangekocht met onder meer het Lippensgoed te Beernem en de Kleiheuvel te Kortrijk. Ook werd 23.000.000 frank vastgelegd voor de groenaanleg van het Duinendorp te Middelkerke.

Tevens kan ik u verzekeren dat bij de aankoop van bossen door het Vlaamse Gewest rekening wordt gehouden met de spreiding over die diverse houtvesterijen en dat bijzondere aandacht wordt besteed aan bosarme gebieden.

Vraag nr. 30
van 17 maart 1988
van de heer J.P. PILLAERT

0 VAM — Opvulling personeelsbestand dienst vergunningen

In het jaarverslag 1986 van de OVAM voor het Vlaamse Gewest, besluit de auteur zijn rapport op p. 39 met de opmerking, dat ingevolge het nog steeds toenemende werkvolume op de dienst vergunningen voor stortplaatsen en het ontoereikend personeelsbestand, de controle op de stortplaatsen gesteund op wetenschappelijke kennis en noodzakelijk voor de verdere uitbatingsmogelijkheden van de stortplaatsen in de toekomst in gedrang dreigen te komen.

Welke maatregelen heeft de Minister in het voorbije jaar concreet genomen en welke zal hij in de onmiddellijke toekomst nemen om de optimale functionering van deze diensten te garanderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Teneinde de optimale functionering van de Directie Toezicht en Vergunningen te garanderen werd inmiddels over gegaan tot de werving van 7 gegradueerden in de Milieuzorg en 3 Licentiaten in de Wetenschappen.

Tot op heden konden na het doorlopen van de wervingsprocedure 6 gegradueerden in de Milieuzorg en 1 Licentiaat in de Wetenschappen worden benoemd.

Vraag nr. 31
van 18 maart 1988
van de heer J. CUYVERS

Realisatie ruilverkaveling arrondissement Oudenaarde — Ecologische gevolgen

Het Belgisch Staatsblad van 12 maart 1988 vermeldt een Ministerieel Besluit houdende toepassing van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling. De landbouwgronden van een heleboel gemeenten uit het arrondissement Oudenaarde zullen verkaveld worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke is de oppervlakte landbouwgronden die per gemeente uit het arrondissement Oudenaarde zullen verkaveld worden ?
2. Welke timing van de werken voorziet de geachte Minister per gemeente uit het arrondissement Oudenaarde ?

3. Welk budget voorziet de geachte Minister voor de ruilverkaveling per gemeente ?
4. Gaat de geplande ruilverkaveling niet tot gevolg dat :
  - a. de hoeveelheid groen in de streek met een toeristische roeping drastisch gaat verminderen ;
  - b. een aantal voetpaden geruisloos worden afgeschaft ;
  - c. de bodemdegradatie via een meer intensieve landbouwexploitatie zal toenemen ;
  - d. het overstromingswater zal toenemen door het rechttrekken van de beken, waardoor de afvoerbeken al het water niet tijdig zullen kunnen afvoeren ?
5. Druist deze poging, om de produktiviteit van de intensieve landbouw te verhogen, niet regelrecht in tegen de initiatieven van de EG-landbouwpolitiek om de overproduktie weg te nemen, onder andere via de set-aside-regeling ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord te verstrekken.

1. Het ministerieel besluit van 3 december 1987 duidt de kadastrale afdelingen aan, waar een onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling zal ingesteld worden. De afpaling van de blokgrens zal slechts binnen enkele jaren geschieden, wanneer dit onderzoek zal beëindigd zijn. Gelet op de plaatselijke omstandigheden mag verwacht worden dat circa 800 ha van Horebeke, circa 1.000 ha van Schorisse en een zeer kleine oppervlakte van Maarke-Kerkem, Zegelsem en Mater in het project zullen vallen.
2. Vermoedelijk zal slechts één globaal project van circa 1.800 ha onderzocht worden en desgevallend uitgevoerd worden. Het onderzoek kan starten in 1988 en de eventuele uitvoering enkele jaren later.
3. De raming van de uitgaven is een onderdeel van het uit te voeren onderzoek.
4. De impact van deze eventuele ruilverkaveling op de geciteerde aspecten zal afhangen van het gekozen scenario en van de uitvoeringswijze. In de onmiddellijke omgeving zijn meerdere ruilverkavelingen uitgevoerd (bijvoorbeeld ruilverkaveling Etikhove), waar blijkt dat de door het geachte lid gevreesde gevolgen zich niet manifesteren als gevolg van de uitgevoerde ingreep.
5. Ruilverkaveling heeft, althans voor wat het landbouwkundig aspect betreft, tot doel de produktie omstandigheden voor de bedrijfsleiders te verbeteren, de kostprijzen te verminderen, en de reconversiemogelijkheden te verhogen, zodat de bedrijven meer competitief worden. Het is geenszins de bedoeling de produktie te verhogen. De eventuele toepassing van de set-aside-regeling, die wel tot doel heeft de produktie te beheersen, is geenszins strijdig met de noodzaak over een competitieve en leefbare landbouw te beschikken.

Vraag nr. 32
van 23 maart 1988
van de heer J. CAUDRON

Kleiduifschieten — Beperkingen opgelegd door AROL

De Vlaamse Federatie voor kleiduifschutters, erkend door BLOSO, stelt jaarlijks een kalender samen voor de wedstrijden ingericht door groeperingen of clubs die bij haar zijn aangesloten.

Hieruit blijkt dat het overgrote deel van de wedstrijden plaatshebben op twee of meer dagen.

De inrichting van een wedstrijd dient aangevraagd aan het College van Burgemeester en Schepenen die op haar beurt de aanvraag doorstuurt naar de arbeidsinspectie.

De aanvraag wordt ook doorgezonden naar de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL).

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of de AROL beperkingen — slechts een dag schieten in plaats van twee of meer (weekend gevolgd door of of voorafgegaan van een feestdag) kan en mag opleggen ;
2. waarop steunt AROL zich om binnen éénzelfde provincie per inrichting verschillende standpunten in te nemen ;
3. waarom worden door AROL bepaalde wedstrijden opgelegd daar het toch reeds verboden is te schieten bij kunstlicht en een andere wet nachtwaaier verbiedt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer de aandacht van het geachte lid er op te vestigen dat het kleiduifschieten als een vergunningsplichtige hinderlijke activiteit van de eerste klasse ingedeeld is. Dit betekent dat in principe de Bestendige Deputatie bevoegd is voor het verlenen in eerste aanleg van een exploitatievergunning, voor dergelijke activiteiten. Wanneer het evenwel om tijdelijke inrichtingen gaat, met name wanneer de duur van de exploitatie geen drie maanden overtreft, is het College van Burgemeester en Schepenen overeenkomstig artikel 16 van het ARAB, bevoegd om over de exploitatievergunningsaanvraag van deze tijdelijke eerste klasse-inrichting onherroepelijk uitspraak te doen.

Indien het een tijdelijke eerste klasse-inrichting betreft, zal voornoemd College overeenkomstig artikel 16 van het ARAB vooraf om het advies van de bevoegde technische ambtenaar verzoeken. Die technische ambtenaar is thans de ambtenaar van het Bestuur voor Leefmilieu van AROL.

Toelatingen voor kleiduifschieten worden dikwijls als tijdelijke activiteiten aangevraagd. In zijn advies zal de ambtenaar het tijdelijk karakter van de exploitatie duidelijk benadrukken, teneinde het College van Burgemeester en Schepenen voor machtsoverschrijding te behoeden.

Verder is het evident dat voor elke vergunningsplichtige inrichting exploitatievoorwaarden worden voorgesteld die rekening houden met de plaatselijke omstandigheden, inzonderheid de plaats van de exploitatie.

Dit is de essentie van het invoeren van de individuele vergunningsplicht voor een hinderlijke inrichting.

Het is dan ook inderdaad mogelijk dat ongunstig gelegen hinderlijke inrichtingen aan strengere exploitatievoorwaarden worden onderworpen ten aanzien van andere meer gunstig gelegen inrichtingen. In die zin kunnen dan ook wedstrijden bepaald worden die strengere beperkingen kunnen inhouden dan deze die eventueel reeds voorzien zijn in plaatselijke politiereglementen.

Vraag nr. 38
van 28 maart 1988
van de heer L. VANVELTHOVEN

Rapport Technische Grindcommissie — Nieuwe versie

Ik verneem dat het rapport van de Technische Grindcommissie niet werd aanvaard en dat de Vlaamse Executieve opdracht heeft gegeven de uitvoerige studie te herschrijven.

Graag vernam ik :

1. de redenen voor deze beslissing van de Vlaamse Executieve ;
2. welke houding ter zake door de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu werd aangenomen.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve in vergadering van 24 februari 1988 beslist heeft een werkgroep ad hoc (samen te roepen door de Voorzitter, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid en de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, als van de ter zake bevoegde administratie) op te richten en te belasten met het opstellen van een ontwerp-standpunt van de Vlaamse Executieve op basis van het eindrapport dd. 23.12.1987 van de Technische Grindcommissie.

H. WECKX
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3
van 2 maart 1988
van de heer Jos BOSMANS

Studietoelagen — Aantal en evolutie

Kan de geachte Minister mij informatie verstrekken over :

1. de evolutie sinds 1984 van de uitgekeerde budgettaire bedragen voor studietoelagen, respectievelijk voor het secundair en het hoger onderwijs ;

2. de evolutie gedurende de periode 1982-1987 van het aantal aanvragen voor studietoelagen voor het secundair onderwijs en het hoger onderwijs ;
3. de evolutie van het aantal afwijzingen van de aanvragen voor studietoelagen tijdens de aangehaalde periode.

Antwoord

In de hiernavolgende tabellen vindt het geachte lid de gevraagde informatie betreffende :

1. de evolutie sinds 1984 van de uitgekeerde budgettaire bedragen voor studietoelagen, respectievelijk voor het secundair en het hoger onderwijs ;

Tabel I : Evolutie budgettaire uitgaven per school- en academiejaar

Schooljaar Academiejaar	Hoger Onderwijs	Secundair Onderwijs
1984-1985	1.431.964.300,-	637.215.265,-
1985-1986	1.774.837.500,-	857.841.600,-
1986-1987	1.842.278.800,-	890.260.500,-

2. de evolutie gedurende de periode 1982-1987 van het aantal aanvragen voor studietoelagen voor het secundair onderwijs en het hoger onderwijs ;

Tabel II : Aantal ingediende aanvragen

Schooljaar Academiejaar	Hoger Onderwijs	Secundair Onderwijs
1982-1983	51.668	173.812
1983-1984	54.339	179.932
1984-1985	52.781	172.018
1985-1986	52.153	174.757
1986-1987	54.596	170.009

3. de evolutie van het aantal afwijzingen van de aanvragen voor studietoelagen tijdens de aangehaalde periode ;

Tabel III : Aantal afwijzingen

Schooljaar Academiejaar	Hoger Onderwijs	Secundair Onderwijs
1982-1983	11.799	45.482
1983-1984	13.330	51.595
1984-1985	14.139	49.937
1985-1986	11.213	38.514
1986-1987	12.326	33.998

Vraag nr. 4
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Erasmusprogramma — Werking

Het Erasmusprogramma, dat ertoe strekt tot het oprichten van een Europees universitair netwerk te komen, alsmede tot een uitwisseling van studenten via studiebeurzen, is ambitieus en leverde, naar men mij zegt, in 1987 reeds 127 kandidaten op.

Gelet op het feit dat de Gemeenschappen ter zake bevoegd zijn, komt het hen toe de nodige prioriteiten te leggen. Men heeft me medegedeeld dat in de beide Gemeenschappen instanties daarvoor in oprichting zijn.

Kan de Minister me mededelen :

1. aan welke specifieke voorwaarden de „ontvangende hogere onderwijsinstellingen” in Vlaanderen moeten voldoen, om in het Europees universitair netwerk mee te spelen.
2. Welke instellingen voor hoger onderwijs zich reeds hebben aangediend om, binnen het Europees universitair netwerk, tot het opstellen van samenwerkingsprogramma's over te gaan.
3. Welke prioriteiten Vlaanderen aanlegt bij de beurzen-uitwisseling, meer bepaald wat de disciplines betreft.
4. Hoeveel kandidaten voor het academiejaar 1988-1989 gekend zijn.

Antwoord

Vooraleer te antwoorden op de vragen die door het geachte lid gesteld werden, wens ik te beklemtonen dat de Vlaamse Executieve niet over alle informatie beschikt over het Erasmusprogramma en de concrete resultaten ervan tijdens het lopende academiejaar. Het

betreft een Europees programma, dat in eerste instantie uitgevoerd wordt door de Europese Commissie via het daartoe opgerichte Europese Erasmusbureau, Aarlenstraat 15, 1040 Brussel, 02/233.01.11.

Door het vele werk dat deze dienst diende op te nemen om in het eerste jaar 1987-1988 het Erasmusprogramma op te starten was het niet mogelijk om exacte informatie te bekomen over bijvoorbeeld het aantal Vlaamse studenten aan wie voor 1987-1988 een Erasmusbeurs werd toegekend. Deze zitten immers verspreid over ettelijke samenwerkingsprogramma's.

Bij de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), die het Erasmusprogramma uiteraard met veel belangstelling volgt, kon evenmin op dit punt een exact cijfer bekomen worden.

Aangaande de gestelde vragen kan ik het geachte lid, op basis van de beschikbare gegevens, het volgende mededelen.

1. Hoger onderwijsinstellingen in Vlaanderen die buitenlandse studenten willen ontvangen dienen daartoe ofwel zelf het initiatief te nemen om een netwerk met andere buitenlandse instellingen op te zetten of deelnemen aan een netwerk waarvoor het initiatief door een buitenlandse instelling wordt genomen. Daartoe dienen de betrokken instellingen wederzijds overeenkomsten te hebben afgesloten voor de uitwisseling van studenten en docenten.

Zij dienen tevens de aldus vervulde studieperioden buiten de eigen universiteit te erkennen.

De Europese Commissie beslist over de aanvaarding van deze interuniversitaire samenwerkingsprogramma's binnen het Europese universitair netwerk.

2. Voor het academiejaar 1987-1988 werden de volgende samenwerkingsprogramma's, waaraan Vlaamse Onderwijsinstellingen deelnemen, aanvaard door de Europese Commissie :

a. Initiatief uitgaande van de Vlaamse Onderwijsinstelling

Vlaamse Instelling	Partners	Discipline
1. U.I. Antwerpen	RU Utrecht (NL)	Theaterwetenschappen
2. H.T.I. H. Hart Heverlee	— Cambridgeshire college of Arts and Technology (GB) — New College Durham (GB)	Secretariaat
3. R.U. Gent	— Univ. de l'Etat Mons — Univ. Osnabrück (D) — Univ. Grenoble 1 (F) — Avery Hill College, London (GB)	Pedagogische Wetenschappen
4. K.U. Leuven	— Univ. Trier (D) — Univ. degli studi de Bologna (I)	Geschiedenis

Vlaamse Instelling	Partners	Discipline
5. K.U. Leuven	— Univ. Frankfurt am Main (D) — Westf. Wilhelms-Univ. Münster (D) — Univ. Trier (D) — Univ. Autonoma Madrid (S) — Univ. de Paris VII (F)	Linguïstiek
6. U.I. Antwerpen	— R.U. Utrecht (NL)	Algemene en Vergelijkende literatuur
7. R.U.C. Antwerpen	— Univ. de Granada (S) — Univ. de Valencia (S)	Wiskunde
8. U.I. Antwerpen	— Univ. P. et M. Curie, Parijs (F)	Wiskunde
9. Inst. Tropische Genees- Antwerpen	Univ. of Reading (GB)	Geneeskunde
10. R.U. Gent	Univ. de Valencia	Biologie/Microbiologie

b) Andere samenwerkingsprogramma's waarbij een Vlaamse onderwijsinstelling betrokken is

Onderwijsinstellingen	Discipline
1. — Univ. de la Laguna-Tenerife (S) — Nat. Inst. en Kon. Acad. voor Schone Kunsten — Antwerpen — Ecole Region des Beaux Arts-Toulouse (F) — Accademia de Belle Arti-Rome (I)	Schilderen/beeldhouwen
2. — Lancashire Polytechnic — Preston (GB) — Vrije Universiteit Amsterdam (NL) — RU Utrecht	Pedagogie/lerarenopleiding/Onderwijsmanagement
3. — Hogere Techn. school — Dordrecht (NL) — K.I.H. „De Nayer”, St. Katel. Waver	Industr . ingenieur
4. — Polytechnic — Wolverhampton (GB) — KU Leuven — Fachhochschule für Technik Esslingen (D) — Techn. Hogeschool Delft (NL)	Ingenieursstudies — technologie
5. — Univ. of Leicester (GB) — K.U. Leuven — J.L. Univ. Giessen (D) — Univ. Santiago de Compostela (S) — RU Leiden (NL)	Geschiedenis
6. — Rheinisch-Westfälische T.H. Aachen (D) — H. Rijksinst. voor Vertalers en Tolken, Brussel — Univ. of Hull (GB)	Moderne talen en Literatuur
7. — Univ. of Hull (GB) — KU Leuven — Vrije Universiteit Amsterdam (NL) — Erasmus Universiteit Rotterdam (NL) — RU Utrecht (NL)	Moderne talen en literatuur
8. — Univ. de l'état Mons — RU Gent — Univ. Osnabrück (D) — Univ. Scientifique et Médicale, Grenoble 1 (F) — Avery Hill College — Londen (GB)	Wiskunde

Onderwijsinstellingen	Discipline
9. — Univ. de Paris VIII (F) — V.U. Brussel — Univ. de l'Etat à Liège — R.K. Universität — Heidelberg (D) — Univ. de la Laguna Tenerife (S) e.a.	Astrofysica/Astronomie
10. — Univ. Autonoma Madrid (S) — V.U. Brussel — Univ. d'Aix-Marseille III, Aix en Provence (F) — Univ. of Cambridge (GB)	Leefmilieu
11. — RU Utrecht (NL) — U.I. Antwerpen — Ruhr-Univ. Bochum (D) — Univ. degli Studi Bologna (I) — Univ. of Hull (GB)	Verschillende disciplines

Voor het academiejaar 1988-1989 werden door Vlaamse universiteiten 83 aanvragen, door instellingen voor Hoger Onderwijs buiten de universiteit 10 aanvragen voor samenwerkingsprogramma's ingediend bij de Europese Commissie, zijnde dus 93 op een totaal van 176 voor België, hetzij 53 %. Een definitieve beslissing omtrent deze aanvragen door de EG-Commissie en een vrijgave van de volledige lijst ter zake is vooropgesteld voor einde mei 1988.

3. Voor het toekennen van mobiliteitsbeurzen aan studenten binnen het Europese Erasmusprogramma ligt het in de bedoeling van de Vlaamse Executieve om eerlang het Vlaamse Erasmuscomité op te richten, dat mij en de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap advies zal verstrekken in verband met de taken die door de EG-Commissie in de diverse Lid-Staten aan de zogenaamde „National Grant Awarding Authority's (NGAA)” worden toevertrouwd. Bij het beheren van de door de EG toegekende gelden en bij de toekenning met deze gelden van mobiliteitsbeurzen dienen in de eerste plaats de richtlijnen van de EG-Commissie nageleefd te worden.

Deze richtlijnen hebben met name betrekking op :

- criteria om voor een beurs in aanmerking te komen ;
- soort van instelling waar in het buitenland gestudeerd wordt ;
- voor welke soort studie in het buitenland er een beurs kan worden toegekend ;
- verenigbaarheid en complementariteit met andere beurzen ;
- toegelaten mobiliteitskosten (reiskosten, taalvoorbereiding, levensonderhoud) en minima en maxima bedragen van de beurzen ;
- voorrang voor het Europees universitair netwerk ;
- criteria voor het effectief toekennen van beurzen aan de aanvragende studenten.

Binnen het kader van deze duidelijke richtlijnen komt het aan het Vlaams Erasmuscomité toe eigen prioriteiten voor te stellen.

Prioriteiten inzake de disciplines zullen in elk geval hierin bestaan dat een absolute voorrang gegeven moet worden aan de door de EG-Commissie aanvaarde interuniversitaire samenwerkingsprogramma's.

4. Ik beschik niet over de juiste cijfers ter zake aangezien op dit ogenblik de aanvragen nog niet volledig zijn afgesloten en aangezien de definitieve beslissing inzake de aanvaarding van de samenwerkingsprogramma's, zoals hoger gezegd, slechts valt op het einde van de maand mei 1988.

Alles wijst er evenwel op dat er een nieuwe belangstelling bestaat bij de studenten.

Volgens benaderende gegevens afkomstig van het Europese Erasmusbureau zouden er voor volgend academiejaar in België vermoedelijk 1,2 tot 1,7 kandidaten zijn per beschikbare beurs, wat in vergelijking met andere Lid-Staten een eerder gunstige situatie is.

**Vraag nr. 5
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK**

Muziekonderwijs — Inning inschrijvingsgelden

Sinds beslist werd dat personen, die gemeentelijke muziekscholen bezoeken al naar gelang hun leeftijd een bepaald inschrijvingsgeld dienen te betalen, worden gemeentebesturen andermaal met een reeks administratieve verplichtingen opgezadeld.

Waar nog aan te nemen is dat men de gemeenten verzoekt de inningen van de inschrijvingsgelden voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap te doen, gaat het te ver de gemeenten te verplichten de gelden te innen op het ogenblik van de inschrijving.

Deze maatregel raakt aan de organisatie van de muziekschool en het ligt voor de hand dat de gemeenten zelf beslissen hoe en wanneer ze deze gelden innen.

De Minister wordt er in dit verband overigens aan herinnerd dat de Executieve in haar jongste Regeerakkoord de eigen bevoegdheid van de lokale besturen sterk in de verf heeft gezet.

Het komt me dan ook voor de gemeentebesturen zelf te laten oordelen hoe de inschrijvingsgelden best worden geïnd. Via inhoudingen op de werkingstoelagen heeft de Vlaamse Gemeenschap toch geen vinger op de knop.

Antwoord

Betreffende de interpretatie van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987 houdende de instelling van een deelname in de gebruiks- en verbruikskosten voor de leerlingen in de inrichtingen voor kunst- en muziekonderwijs met beperkt leerplan, met name art. 2 § 1 dat het ogenblik van de inning regelt, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de woorden „bij de inschrijving” dienen gelezen in de betekenis dat de inschrijving en de betaling één act vormen. Een inschrijving zonder betaling vóór 1 november is ongeldig. Deze interpretatie kan overigens afgeleid worden uit het feit dat de betaling moet gebeurd zijn vóór 1 november terwijl de eigenlijke inschrijving moet gebeurd zijn vóór 1 oktober.

Vraag nr. 6 van 23 maart 1988 van de heer G. MOMMERENCY

Geschiedenisonderricht — Aandacht voor Frans-Vlaanderen

Nieuwpoort richt sinds 1975 tijdens de Paasvakantie een Frans-Vlaamse veertiendaagse in, waarbij telkens een andere stad of streek uit Frans-Vlaanderen belicht wordt.

Hierbij valt het telkens op dat zowel aan beide zijden van de grens, over het algemeen, heel weinig gekend is van de geschiedenis van een gebied dat eens, vóór 1677, samenhoorde. Dat is toch onbegrijpelijk !

Wij stellen daarom voor dat, zo spoedig mogelijk, het geschiedenisonderricht in de scholen — waar het aantal lessen weliswaar zeer teruggeschoefd werd — zou aangepast worden, waarbij zeker voldoende aandacht zou besteed worden aan Frans-Vlaanderen zodat menigeen zich niet meer hoeft af te vragen waar dit ligt. Zou bij de collega's-ministers uit Frankrijk hetzelfde kunnen voorgesteld worden in verband met Vlaanderen ?

Antwoord

In zijn vraag doet het geachte lid het voorstel dat het geschiedenisonderricht in de scholen — zoals het aan bod komt tijdens de lessen — zou aangepast worden om meer aandacht te besteden aan Frans-Vlaanderen.

Volgens artikel 59bis, § 2 van de Grondwet komt het

vooralnog de Minister van Onderwijs toe wijzigingen aan te brengen in de onderwijsstructuren en in de te doceren leerinhouden tijdens de lessen. Ik mag het geachte lid dan ook verwijzen naar mijn collega in de nationale Ministerraad, de heer D. Coens.

Vraag nr. 9 van 1 april 1988 van de heer M. DIDDEN

Onderzoeksopdracht KUL inzake interculturalisme en migratie — Doelstelling, uitvoering

Met bijzonder veel aandacht nam ik kennis van de onderzoeksopdracht over het interculturalisme en migratie, welke is opgedragen aan de KUL. Blijkbaar is er een overeenkomst afgesloten over de periode van 1 februari 1988 tot en met 31 januari 1991.

Is het mogelijk mij te melden welke de juiste doelstelling en timing is van dit onderzoek ?

Tevens had ik gaarne vernomen op welke wijze de Vlaamse Raad geregeld kan betrokken worden bij de diverse fasen van dit onderzoek ?

Antwoord

Zoals het geachte lid stelt is er op 23 december 1987 een onderzoekscontract afgesloten met de K.U. Leuven over „Interculturalisme en migratie”. De overeenkomst loopt over een periode van drie jaar met ingang van 1 februari 1988.

Het doel van dit onderzoek is een betrouwbaar, systematisch en diepgaand inzicht te verwerven in de manier waarop jonge mensen, die uit diverse migranten- en cultuurmiddelen afkomstig zijn, gradueel in de hen omgevende maatschappij worden ingeplant en hoe ze in dit proces zichzelf situeren en oriënteren. Uit reeds uitgevoerd onderzoek weet men dat de kinderen van buitenlandse werknemers een achterstand kennen op het stuk van het onderwijs en de ontvangende vorming. Sommigen slagen, maar de grote massa mislukt, althans volgens de normen van de autochtone meerderheid. Deze onderzoeksopdracht, die de bedoeling heeft de interetnische relaties te belichten vanuit cultuur- en etnisch-genetisch oogpunt en vanuit het standpunt van de opgroeiende, individuele jonge mensen, zal zich richten op Marokkaanse, Turkse en Spaanse immigranten van rurale origine, die nu te Brussel gevestigd zijn. In elke categorie wordt onderzoek verricht bij 30 jongeren die nog één jaar middelbare school moeten lopen. Het onderzoek volgt deze jongeren gedurende één jaar middelbaar onderwijs en gedurende de twee jaar die erop volgen.

De eigenlijke onderzoekstaak loopt over een periode van dertig maanden. De resterende 6 maanden worden besteed aan de verwerking van de gegevens.

Het eerste jaar van het onderzoek zal worden besteed aan onderzoek, vertrekkende van de onderwijscontext. Het tweede en derde jaar zal worden gewerkt in het kader van de arbeidsmarkt en in het domein van het hoger onderwijs.

Vertrekkend vanuit de kern van het onderzoek kan

het project verruimd worden naar de analyse van het „hoe” van de cultuuroverdracht in een gegeven situatie, het „wat” van de cultuuroverdracht, de etnogenese binnen het migrantenmilieu en de determinerende factoren bij dit alles. Hierbij mag de Belgische omgeving niet over het hoofd worden gezien, zodat een diepgaande analyse van de interetnische relaties aan bod komt. Naast onderzoek in België is gedurende een korte periode aanvullend onderzoek in de landen van herkomst voorzien. Gedurende dit veldwerk moet worden nagegaan of in de loop van de jongste jaren jongeren uit België naar de migratieplaats van hun ouders zijn teruggekeerd en hoe deze remigranten zich in de lokale socio-culturele en economische context hebben ingepast. Tevens wordt in de thuisstreek nagegaan hoe de relevante andere leden van de nagebleven familie de positie van de jongeren, die in België verblijven, zien en evalueren.

Wat de vraag van het geachte lid betreft in verband met de mogelijke betrokkenheid van de Vlaamse Raad bij de diverse fasen van het onderzoek, kan ik u mededelen dat in de overeenkomst met de KUL een aantal voorwaarden gesteld zijn met betrekking de verslaggeving en de mogelijkheid tot uitwisseling van informatie.

In de bijlage bij het contract wordt gesteld dat het eindverslag uiterlijk één maand na het verstrijken van de overeenkomst (namelijk 31 januari 1991) bij de administratie moet worden ingediend. Er worden geen tussentijdse verslagen gevraagd aangezien slechts een uitspraak over het slagen en mislukken van de onderzochte jongeren kan gedaan worden na hen een tijd gevolgd te hebben hetzij in het hoger onderwijs hetzij in het beroepsleven in België of in het thuisland.

Zoals in elk type-contract van de Vlaamse Executieve met een instelling wordt gesteld dat, rekening houdend met de richtlijnen van de Dienst Wetenschapsbeleid en Technologie, de promotor, in casu de KUL :

- aan de verantwoordelijken van de andere onderzoekseenheden, die ook bij de realisatie van onderzoeksprojecten van de Executieve betrokken zijn, op hun aanvraag en in de mate waarin zij erover dienen te beschikken om hun taak tot een goed einde te brengen, de gegevens verstrekken die hij bekomen heeft in het raam van de werkzaamheden die hij verricht in de uitvoering van deze overeenkomst. De betrokken vragen moeten worden ingeleid via de Dienst Wetenschapsbeleid en Technologie ;
- aan de verantwoordelijken van de andere onderzoekseenheden die gegevens vragen, via de Dienst Wetenschapsbeleid en Technologie, waarover zij beschikken en die moeten bijdragen tot een spoedige en doelmatige verwezenlijking van zijn eigen taak.

De leden van de Vlaamse Raad kunnen met andere woorden via een lid van de Executieve informatie opvragen omtrent deze onderzoeksopdracht. Het eindverslag kan door de opdrachtgever ter inzage gelegd worden voor de geïnteresseerde leden van de Vlaamse Raad.

E. BEYSEN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 13
van 7 maart 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

BPA — Openbaar onderzoek en goedkeuring door de gemeenteraad

Mag een gemeenteraadslid, dat een bezwaarschrift indient, overeenkomstig artikel 21 van de Wet op Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van 29 maart 1962, deelnemen aan de beraadslaging en de stemming van de definitieve goedkeuring door de gemeenteraad ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gemeenteraadslid dat een bezwaarschrift heeft ingediend overeenkomstig artikel 21 van de wet op Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van 29 maart 1962, in beginsel mag deelnemen aan de beraadslaging of het besluit van de gemeenteraad in verband met de aanneming van een plan van aanleg.

Heeft het gemeenteraadslid evenwel een rechtstreeks belang, in de zin van artikel 68 van de Gemeentewet, dan zal het zich onthouden.

Vraag nr. 14
van 7 maart 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Gewestplan — Afwijking door gemeentelijk BPA

In een schrijven van uw voorganger, de heer Pede, aan de Intercommunale Interleuven dd. 3 maart 1987, werd het licht op groen gezet voor het afwijken van het Gewestplan Leuven door een gemeentelijk BPA ter omvorming van een landbouwzone van méér dan 30 ha in een ambachtelijke zone door de gemeente Oud-Heverlee.

Anderzijds verscheen in het Belgisch Staatsblad van 13 februari 1988 het Besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987 tot gedeeltelijke herziening van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse voor de omvorming van een ongeveer 15 ha groot natuurgebied en bufferzone tot een zone voor niet-milieuvriendelijke industrieën.

Mogen wij van de Minister vernemen waarom in het tweede geval een gedeeltelijke herziening van het Gewestplan noodzakelijk geacht wordt, wanneer in het eerste geval de gemeente Oud-Heverlee aangezet wordt tot het opstellen van een gemeentelijk BPA zonder voorafgaandelijk Besluit van de Vlaamse Executieve ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat artikel 15 van de stedebouwwet bepaalt dat een

Bijzonder Plan van Aanleg desnoods kan afwijken van het Gewestplan.

De Raad van State heeft onlangs bevestigd dat een dergelijke afwijking mogelijk is binnen bepaalde grenzen :

„— aangetoond dient te worden dat de bestemming in het hogere plan achterhaald is (bijvoorbeeld evolutie van de bevolking, economie) of niet meer kan verwezenlijkt worden.

— De in het lagere plan voorgestelde bestemming moet wel beantwoorden aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en mogelijkheden.

— Deze planologische redenen moeten duidelijk zijn en goed gelokaliseerd kunnen worden.”

Uit een onderzoek, uitgevoerd in opdracht van mijn achtbare voorganger bleek dat de voorziene ambachtelijke zone te Oud-Heverlee te beschouwen was als een verdere uitbouw van reeds vroeger ter plaatse genomen opties in het gewestplan, namelijk het voorzien van de industrie- en KMO-zones van Haasrode aan de verkeerswisselaar van Grammaire.

De bestemming van het gewestplan bleek, vooral op economisch vlak, voorbijgestreefd.

Een fasering werd ingevoerd, zodat de agrarische bedrijvigheid geleidelijk kon worden stopgezet en de noodzakelijke overgangsmaatregelen konden voorzien worden.

Uit een studie opgemaakt door de Intercommunale Interleuven bleek dat de planologische noodzaak tot het creëren van een ambachtelijke zone duidelijk aanwezig en lokaliseerbaar was.

Gezien uit de gegevens van het dossier bleek dat aan de door de Raad van State vooropgestelde voorwaarden was voldaan, werd een gedeeltelijke herziening van het gewestplan niet noodzakelijk geacht.

Vraag nr. 15

van 7 maart 1988

van de heer L. VANHORENBEEK

BPA — Afwijkingen van het Gewestplan

In de toelichting bij het Gewestplan Leuven schrijft Minister Eyskens letterlijk : „Het is derhalve niet mogelijk met een gemeentelijk plan van aanleg een op het Gewestplan voorziene landbouw- of groene zone om te schakelen tot een bouw- of industriezone”.

Anderzijds verklaarde de heer Ph. Vanden Borre op de studiedag van de Vlaamse Regionale ter gelegenheid van de „Werelddag van de Stedebouw” te Mechelen op 13 november 1981 : „Het is mogelijk met een gemeentelijk plan van aanleg een op het Gewestplan voorziene landbouw- of groene zone om te schakelen tot bouw- of industriezone.

Mogen wij van de Minister vernemen, wie van beiden nu gelijk heeft ? Indien een gemeentelijk BPA kan afwijken van het Gewestplan, aan welke vereisten dienen dan voldaan, meer in het bijzonder bij het omschakelen van landbouw- naar ambachtelijke zone ? Wan-

neer kan deze afwijking niet meer geschieden langs een gemeentelijk BPA, maar is een gedeeltelijke herziening en wijziging van het Gewestplan vereist ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Artikel 16 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw, bepaalt het volgende : „Wanneer een streek-, gewest- of algemeen plan van aanleg bestaat, richt het bijzonder plan zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan, en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken.”

Op verzoek van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, bracht de afdeling Administratie van de Raad van State, IVde Kamer, op 20 december 1983 advies uit over het begrip „desnoods afwijken” met bijzondere plannen van aanleg.

Hierin stelt de Raad onder meer dat :

- de ratio van het afwijkend plan het algemeen belang is, namelijk de goede ruimtelijke ordening, in al haar facetten ;
- een afwijkend plan veronderstelt dat de afwijking steunt op de eigen aard van het betrokken deelgebied, op redenen die specifiek zijn aan dat deelgebied, en die blijken uit de motivering van het afwijkend plan en waarvan de redelijkheid desgevallend door de Raad van State kan worden getoetst in het kader van het legaliteitsbeginsel ;
- bij definitie moet, nu het afwijkend plan een gemeentepan betreft, de nood aan een nieuwe ordening geografisch duidelijk te lokaliseren zijn en mag het afwijkend plan niet de algemene economie van het gewestplan aantasten. In die zin gaat het om een „detailwijziging” ;
- het afwijkend bijzonder plan moet een vlugge oplossing willen geven aan een dwingende en nieuwe behoefte aan een afwijkende ordening ;
- alleszins het voorstellen en goedkeuren van een BPA, dat afwijkt van een vroeger vastgesteld gewestplan, niet op wettige wijze kan geschieden, uitsluitend om vergissingen, anomalieën of onwettigheden begaan ten tijde van de totstandkoming van een gewestplan goed te maken, en ook niet om de gevolgen van een vernietiging van een gewestplan door de Raad van State te herstellen.

De Raad stelde tenslotte dat het vaststellen en goedkeuren van een BPA, dat afwijkt van een vroeger vastgesteld gewestplan, op wettige wijze mogelijk is binnen de door de Gemeenschapsminister vooropgestelde grenzen, te weten :

„In die optiek kan „desnoods afgeweken” worden van het hogere plan, wanneer :

- aangetoond is dat de bestemming in het hogere plan achterhaald is (bijvoorbeeld evolutie van de bevolking, van de economie) of niet meer verwezenlijkt kan worden ;

- de in het lagere plan vooropgestelde bestemming wel beantwoordt aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en mogelijkheden ;
- deze planologische redenen duidelijk zijn en goed gelokaliseerd kunnen worden ; anders zou misschien veeleer een herziening van het hogere plan aangewezen zijn.”

Hogervermelde principes en stellingname werden recent bevestigd bij arrest nr. 29.254 van 28 januari 1988 van de Raad van State, Afdeling Administratie.

Vraag nr. 18
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Diploma-bijslag — Richtlijnen gemeentelijk personeel

In de preventieve sfeer worden initiatieven genomen om politiediensten aan te zetten cursussen te volgen, hetgeen onder meer leidt tot het verwerven van een „Attest Monitor voor Gemachtigde Toezichters”. Een attest, waaruit blijkt dat men een cursus tot voorkoming van misdrijven heeft gevolgd.

Ook op andere terreinen, zoals milieu, zijn meerdere cursussen georganiseerd, waaraan niet zelden een of ander attest is verbonden.

Vermits attesten, brevetten, diploma's in heel wat gevallen aanleiding geven tot de vraag vanwege het betrokken gemeentelijk personeelslid om een diploma-bijslag te bekomen, stel ik de vraag welke algemene voorwaarden er bestaan om een diploma-bijslag al dan niet toe te kennen. Ten opzichte van de veelheid van deze bewijzen van aanvullende vorming dringen duidelijke richtlijnen zich op.

Bestaan die en wat houden zij in ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de algemene voorwaarden om een diplomabijslag te ontvangen geregeld zijn bij het koninklijk besluit van 18 januari 1974 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten (Belgisch Staatsblad van 30 januari 1974), zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 13 maart 1974 en 6 september 1979.

Een afschrift van bedoeld koninklijk besluit, vergezeld van zeven omzendbrieven van de heer Minister van Binnenlandse Zaken, zal rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden worden.

Reglementerend optreden en het verstrekken van richtlijnen daaromtrent is een nationale aangelegenheid (gebleven).

Twee voorwaarden zijn evenwel algemeen geldend :

1. het mag geen diploma zijn dat ook vereist is voor de indiensttreding en/of de bevordering ;
2. het bijkomend diploma moet nuttig kunnen ge-

bruikt worden in de dienst waar het personeelslid werkzaam is.

Er mag niet uit het oog verloren worden dat overeenkomstig artikel 72 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel, zoals gewijzigd bij de wet van 27 juli 1961, diplomabijlagen slechts kunnen toegekend worden binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen.

Nuttigheidshalve vestig ik de aandacht van het geachte lid op het feit dat het al dan niet toekennen van diplomabijlagen behoort tot het domein van de gemeentelijke autonomie.

In het kader van het uitoefenen van het algemeen administratief toezicht (schorsing en/of vernietiging) treden de provinciegouverneurs, de Vice-gouverneur van Brabant en ikzelf, als Gemeenschapsminister belast met het uitoefenen van het administratief toezicht op de gemeenten, op.

Vraag nr. 19
van 10 maart 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Bouwaanvraag Grote Ring te Antwerpen — Gevolg

Mag ik van de Minister vernemen voor welke delen van de Grote Ring rondom Antwerpen reeds bouwaanvragen werden ingediend en welk het daaraan door hem gegeven gevolg is.

Antwoord

In antwoord op de parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid een overzicht mede te delen van de bouwaanvragen die reeds ingediend werden en het gevolg dat eraan gegeven werd.

Grote Ring te Antwerpen — Inventaris van de bouwaanvragen

1. 21.10.1985 :
  - bouwaanvraag ingediend bij AROL Gent met betrekking tot het gedeelte „Liefkenshoektunnel” — Rijksweg 617 (= N 49 = A 11) ;
  - het tracé is voorzien op het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren K.B. 7. II. 1978 ;
  - op 11.3.1986 werd een principiële gunstig advies gegeven, daar de bouwaanvraag administratief niet in orde was.
2. 19.3.1986 :
  - bouwaanvraag ingediend bij AROL Gent voor de verkeerswisselaar R2 — A11 ;
  - volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren is de aanvraag gelegen in een reservatiezone ;
  - deze aanvraag werd voor principiële beslissing voorgelegd aan mijn geachte voorganger op 27.5.1987.
3. 8.12.1986 :
  - principiële aanvraag ingediend bij AROL Gent voor het gedeelte R2 van A11 — E17 ;
  - volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren is de aanvraag gelegen in een reservatiezone.

- deze aanvraag werd ter beslissing voorgelegd aan mijn geachte voorganger op 27.5.1987.

4. 22.1.1987 :

- principiële aanvraag ingediend bij AROL Gent voor het gedeelte R 2 vak A 11 — E 17 — tracéwijziging voor de aansluiting op de E 17 ter hoogte van Haasdonk.
- deze tracéwijziging is in afwijking van de voorzieningen van het gewestplan.
- deze aanvraag werd ter beslissing voorgelegd aan mijn geachte voorganger op 27.5.1987.

5. 19.10.1987 :

- bouwaanvraag ingediend bij AROL Gent voor het gedeelte R2 vak A11 — E17 (identiek aan de principiële aanvraag van 8.12.1986).
- de aanvraag is hoofdzakelijk gelegen in een reservatiezone volgens het gewestplan St.-Niklaas-Lokeren ; een klein gedeelte ter hoogte van de aansluiting met de E 17 ligt in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
De afwijking van het gewestplan gevraagd onder punt 4 ter hoogte van Haasdonk-fort is niet meer voorzien.
- berust bij AROL Brussel sinds 7.3.1988 voor planologisch onderzoek.
- op te merken valt dat de plannen betreffende de kunstwerken (o.a. bruggen), afwateringswerken en aansluitingen met bestaande wegen ontbreken.

6. Liefkenshoektunnel :

- bouwvergunning verkregen op 21.9.1984.
- de werken zijn gestart op 10.7.1987, en dienen voltooid te zijn op 9.7.1991.

Vraag nr. 20
van 14 maart 1988
van de heer J. GEYSELS

Aanleg nieuwe weg tussen Putte en Booischoot — Vergunning

In het verleden was reeds meerdere malen sprake van de aanleg van een nieuwe weg (N121) tussen Peulis (Putte) en Booischoot (Heist-op-den-Berg), dit ter ont-dubbeling van de bestaande provinciale weg.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of hij ter zake enig advies heeft overgemaakt aan de Minister van Openbare Werken ?
2. Werden hiervoor de nodige vergunningen afgegeven ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De nieuwe weg (N 121) tussen Peulis (Putte) en Booischoot (Heist-op-den-Berg) waarvan het geachte lid melding maakt, maakt deel uit van een geplande verbinding Mechelen-Herentals en werd als zodanig aangeduid op het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit dd. 5 augustus 1976.

Sinds die datum werden door het Ministerie van Openbare Werken geen aanvragen voor vergunningen van het weggedeelte Putte-Booischoot bij mijn bestuur ingediend.

Vraag 21
van 17 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Beninksberg te Rotselaar — Bescherming natuurgebied

De Beninksberg te Rotselaar is een Hagelandse getuigeheuvel met een oppervlakte van 45 ha.

In het gewestplan is deze heuvel als natuurgebied beschermd en door het koninklijk besluit van 11 januari 1977 werd de Beninksberg beschermd als waardevol landschap.

In de loop van februari 1988 werden feiten aan het licht gebracht welke in volledige tegenspraak zijn met de hogervermelde besluiten. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen zou in de week van 8 februari een onderzoek ter plaatse hebben gesteld waarvan de resultaten aan de Procureur, de Gouverneur en de Burgemeester zouden zijn overgemaakt.

Het betreft hier :

- uitgraven op machinale wijze van een aantal tracés die op een wegenispatroon lijken ;
- rooien van bomen en wortels ;
- constructie zonder vergunning van vaste gebouwen.

Zou de Minister mij kunnen mededelen welk gevolg aan dit rapport wordt gegeven en meer in het bijzonder of wordt overgegaan tot strafrechtelijke vervolging met het oog op schadeherstel en het vorderen van een dwangsom ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat door de gemeentelijke politie begin maart proces-verbaal werd opgesteld en overgemaakt aan het Parket. Het dossier werd nog niet aan mijn diensten overgemaakt. Volgens ingewonnen inlichtingen zou het gaan om het plaatsen van twee caravans, het bouwen van een uitkijktoren en het aanleggen van brandgangen.

Of er strafrechtelijke vervolging zal komen met de eis tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en het vorderen van een dwangsom hangt af van het verder onderzoek, o.m. wat betreft de verenigbaarheid met de bestemming van de gronden in het gewestplan en de noodzakelijke adviezen van de bij deze aangelegenheid betrokken diensten zoals het Bestuur van Monumenten en Landschappen en het Bestuur voor Landinrichting.

Vraag nr. 22
van 17 maart 1988
van de heer G. CARDOEN

Invordering ontvangsten — Verantwoordelijkheid van de ontvanger

Luidens art. 121 van de Gemeentewet heeft de ontvan-

ger tot taak om alleen en onder zijn verantwoordelijkheid de ontvangsten van de gemeente te innen. . .

Luidens art. 77 van het ARGC (Regentsbesluit 10.2.45) moet de ontvanger op eigen verantwoordelijkheid en zonder de machtiging van het gemeentebestuur af te wachten, zich beijveren opdat de ontvangsten waarvan de invordering hem is opgedragen spoedig binnenkomen en daartoe de nodige vervolgingen inspannen.

Integenstelling met hetgeen bepaald is voor wat betreft de uitvoering van bevelschriften tot betaling (art. 141 ARGC) is geen regeling voorzien waarbij de ontvanger de inning kan weigeren uit te voeren of de bewijsstukken, respectievelijk invorderingsstaten, over te maken aan het College van Burgemeester en Schepenen.

Uit de samenlezing van art. 121 van de Gemeentewet en art. 77 van het ARGC kan afgeleid worden dat indien in toepassing van art. 60, 3^e alinea de bewijsstukken zonder uitstel aan de ontvanger werden overgemaakt en nadat de ontvanger het in art. 75, a, b en c, ARGC beschreven onderzoek heeft uitgevoerd onverwijld tot de inning overgaat zonder de regelmatigheid en de wettigheid van de bewijsstukken (andere dan deze bepaald in art. 75, ARGC) te moeten onderzoeken.

1. Kan de Minister met deze zienswijze akkoord gaan ?
2. Indien het College van Burgemeester en Schepenen opdracht geeft een „werk voor derden” uit te voeren, dus een overeenkomst sluit met een private persoon (bijvoorbeeld aanleg van een oprijweg, verbijdering van speciaal afval) en hiervoor een invorderingsstaat of factuur wordt opgemaakt, kan de ontvanger de invordering dan weigeren omdat het College een beslissing nam die haar bevoegdheid te buiten ging omdat zij niet steunt op een beslissing van de gemeenteraad houdende vaststelling van een retributiereglement ter zake of houdende de vaststelling van de voorwaarden waaronder het College dergelijke overeenkomsten met particulieren kan sluiten en dit ondanks het feit dat er in hoofde van de gemeente een recht is ontstaan ?

Antwoord

Het geachte lid heeft gelijk wanneer het stelt dat de Gemeentewet of het Algemeen Reglement op de Gemeentecomptabiliteit geen bepalingen bevatten die de ontvanger verplichten de regelmatigheid en de wettelijkheid van de te verrichten ontvangsten in al zijn aspecten te onderzoeken, alvorens tot de inning over te gaan. Die verplichting bestaat wel inzake de gemeentelijke uitgaven.

Wat de ontvangsten betreft, moet de ontvanger nagaan of de te verrichten ontvangst als vastgesteld recht in de boekhouding van het secretariaat is ingeschreven en of de belastingkohieren behoorlijk uitvoerbaar zijn verklaard door de provinciegouverneur.

Het is inderdaad het College van Burgemeester en Schepenen dat de rechten van de gemeente vaststelt, terwijl de ontvanger aansprakelijk kan worden gesteld voor het verlies dat de gemeente lijdt als hij nalaat de ontvangst in te vorderen of de inning ervan vertraagt.

Anderzijds is het de ontvanger niet toegestaan geld te

ontvangen dat niet werkelijk aan de gemeente verschuldigd is. Hij moet dus nagaan of er een echte schuld tegenover de gemeente bestaat. In het door het geachte lid geciteerde voorbeeld kan daar geen twijfel over bestaan. Hoewel het College van Burgemeester en Schepenen in dat geval zijn bevoegdheid te buiten is gegaan, is er ingevolge het uitvoeren van het werk, een prestatie verricht waarvoor de derde persoon, volgens de regelen van het burgerlijk recht, betaling is verschuldigd.

De omstandigheid dat het College van Burgemeester en Schepenen wederrechtelijk heeft gehandeld, doordat het is opgetreden zonder voorafgaand besluit van de Gemeenteraad, kan niet verhinderen dat de burgerrechtelijke schuld van de derde moet worden ingevorderd.

Vraag nr. 23 van 17 maart 1988 van de heer H. DE LOOR

Gemeentepersoneel — Disponibiliteit en verloven

Artikel 17 van het koninklijk besluit van 13 november 1967 betreffende de stand beschikbaarheid van het rijkspersoneel stelt :

„De beschikbaarheid wegens persoonlijke aangelegenheden wordt toegekend voor een periode van ten hoogste zes maanden.

Deze periode kan verlengd worden met perioden van ten hoogste zes maanden, zonder vierentwintig maanden aan één stuk te mogen overschrijden. Voor iedere verlenging moet de ambtenaar een aanvraag doen en deze ten minste één maand vóór het verstrijken van de aan de gang zijnde periode is dan de periode waarvoor de beschikbaarheid is toegekend, wordt geacht ontslag te nemen.

Artikel 11 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen stelt :

„Voor zover zulks niet indruist tegen het belang van de dienst, kan aan de rijksambtenaren verlof worden toegestaan :

1. ...
2. om een proeftijd in een andere betrekking van Staat, provincies, gemeenten, een gelijkgestelde openbare instelling, een officiële school of een gesubsidieerde vrije school te vervullen ;
3. ...

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Kan een adjunct-commissaris van politie van een gemeente die de verloffregeling van het rijkspersoneel toepasselijk heeft verklaard op zijn personeel bij benoeming tot commissaris van politie in een andere gemeente beschikbaarheid wegens persoonlijke aangelegenheden of verlof bekomen ?
2. Voor welke periode ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een adjunct-commissaris van politie van een gemeente bij

benoeming tot commissaris van politie in een andere gemeente, in de gemeente van herkomst in de stand beschikbaar wegens persoonlijke aangelegenheden kan geplaatst worden, indien overeenkomstig het gemeentelijk administratief statuut het koninklijk besluit van 13 november 1967 betreffende de stand beschikbaar van het rijkspersoneel op hem toepasselijk is.

Niets belet alsdan inderdaad de toepassing van artikel 17 van het bedoeld koninklijk besluit.

De duur van de toegekende beschikbaarheid (te verlenen in schijven van ten hoogste zes maanden) kan niet meer belopen dan vierentwintig maanden, omdat dit de duurtijd is gedurende dewelke een personeelslid zich maximaal aan één stuk in de stand beschikbaar wegens persoonlijke aangelegenheden mag bevinden.

Een onderbreking van de stand beschikbaarheid zou immers betekenen dat de in de vraag van het geachte lid bedoelde commissaris van politie moet terugkeren naar zijn gemeente van herkomst, wat bij weigering ontslag als adjunct-commissaris van politie inhoudt.

Aangezien een benoemde commissaris van politie geen stage of proefperiode dient te vervullen, kan aan de in de vraag van het geachte lid bedoelde adjunct-commissaris van politie geen verlof toegekend worden zoals bepaald bij artikel 11, 2°, van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven, toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheid.

Vraag nr. 24
van 21 maart 1988
van de heer C. MARCHAND

Familiaal verlof — Toepassing op gesubsidieerde contractuelen bij gemeentebesturen

Bij koninklijk besluit van 1 juni 1964 en de daaropvolgende wijzigingen werden onder bepaalde voorwaarden verloven en afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheden toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen.

Het betreft vooral het zogenaamd familiaal verlof. Voor hun personeel hebben de gemeentebesturen meestal een zelfde regeling genomen.

Mogen deze voorziene verloven en afwezigheden eveneens worden toegekend aan de gesubsidieerde contractuelen in dienst bij de gemeentebesturen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gesubsidieerde contractuelen geen aanspraak kunnen maken op de toepassing van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven, toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheid wat betreft de bepalingen die verband houden met, enerzijds, verlof en afwezigheid wegens persoonlijke aangelegenheden, en anderzijds, verlof voor verminderde prestaties gewettigd door sociale of familiale redenen.

Immers, bovenvermelde bepalingen zijn enkel toepasselijk op statutaire personeelsleden.

Er mag inderdaad niet uit het oog verloren worden dat, overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, de gesubsidieerde contractuelen in dienst genomen worden bij arbeidsovereenkomst.

Vraag nr. 26
van 23 maart 1988
van de heer M. DIDDEN

BPA gebied Herbricht te Lanaken — Opties Vlaamse Executieve inzake grindproblematiek Maasland

Onder meer via de pers vernemen wij dat in het kader van de grindwinningsgebieden aangestuurd wordt op het ontwerpen van een Bijzonder Plan van Aanleg voor het gebied Herbricht in de gemeente Lanaken. Het is mij bekend dat in het rapport „De grindproblematiek in het Maasland” van 23 december 1987 en afkomstig van de Technische Grindcommissie dit gebied slechts weerhouden is in scenario 3.

Gaarne had ik vernomen of er met betrekking tot een eventueel Bijzonder Plan van Aanleg voor het gebied Herbricht reeds door u of door andere openbare besturen beslissingen werden getroffen ? **Dewelke ?**

Bovendien zou ik gaarne weten welk standpunt de Vlaamse Executieve heeft ingenomen met betrekking tot het vermelde rapport van 23 december 1987 ? Meer bepaald zou ik willen vernemen welke optie door de Vlaamse Executieve ter zake wordt ingenomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde nota heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat tot op heden geen Bijzonder Plan van Aanleg ter definitieve beslissing aan het Bestuur Ruimtelijke Ordening werd overgemaakt.

Voor het betrokken gebied werd wel een aanvraag ingediend tot het bekomen van een tijdelijke vergunning voor het ontgrinden en weer aanvullen met een op aanpalende terreinen gestockeerde grond.

Deze aanvraag werd door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ongunstig geadviseerd, gezien een tijdelijke vergunning in toepassing van artikel 44 § 3, 2° slechts kan gegeven worden indien de definitieve bestemming van het gewestplan nog niet gerealiseerd is.

De Vlaamse Executieve heeft vooralsnog alleen kennis genomen van het rapport van de Technische Grindcommissie. Een definitief standpunt werd nog niet ingenomen.

Vraag nr. 30
van 31 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Beninksberg te Rotselaar — Schadeherstel wegens schending landschap

De Beninksberg te Rotselaar is een Hagelandse getuigeheuvel met een oppervlakte van 45 ha.

In het Gewestplan is deze heuvel als natuurgebied beschermd en door het KB van 11 januari 1977 werd de Beninksberg beschermd als waardevol landschap.

In de loop van februari 1988 werden feiten aan het licht gebracht welke in volledige tegenspraak zijn met de hogervermelde besluiten. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen zou in de week van 8 februari een onderzoek ter plaatse hebben ingesteld waarvan de resultaten aan de Procureur, de Gouverneur en de Burgemeester zouden zijn overgemaakt.

Het betreft hier :

- uitgraven op machinale wijze van een aantal tracés die op een wegenispatroon lijken ;
- rooien van bomen en wortels ;
- constructie zonder vergunning van vaste gebouwen.

Zou de Minister mij kunnen meedelen welk gevolg aan dit rapport zal worden gegeven en meer in het bijzonder of de Minister zal overgaan tot strafrechtelijke vervolging *met het oog op schadeherstel en het vorderen van een dwangsom ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 21 van 17 maart 1988, die identiek dezelfde is als de huidige.

P. BREYNE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 5
van 29 februari 1988
van de heer A. SCHELLENS

Aarschot — Bouw sociale woningen

In het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve van 30 januari 1988 staat vermeld dat op het vlak van de huisvesting de Vlaamse Regering een dynamisch sociaal huisvestingsbeleid zal voeren.

In dit verband stel ik vast dat op 6 oktober 1982 in opdracht voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een openbare aanbesteding doorging voor de bouw van 60 sociale woningen en 6 afzonderlijke garages op de wijk Molendreef te Aarschot.

Ingevolge het beperkt bedrag van de vastleggingskredieten dat door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking werd gesteld voor het jaar 1983, werd maar op 1 augustus 1984 gestart met de bouw van 17 woningen.

De overige 43 woningen werden nog niet opgericht alhoewel de aanleg van de wegeninfrastructuur met riolering werd uitgevoerd. In de regio Aarschot bestaat er woonbehoefte en de plaatselijke bouwmaatschappij heeft steeds getracht een volwaardige sociaal huisves-

tingsbeleid te voeren, maar werd de laatste jaren afgeremd door gebrek aan beschikbare kredieten.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer zullen de kredieten ter beschikking gesteld worden van de samenwerkende bouwmaatschappij voor goedkope woningen te Aarschot, voor de bouw van de resterende 43 woningen en 6 garages ?
2. Wanneer zou de opdracht gegeven worden aan de laagste inschrijver ?

Antwoord

Binnen afzienbare tijd zal de Vlaamse Raad in de mogelijkheid gesteld worden de begroting goed te keuren.

Zodra dit gebeurd is wordt het mogelijk op grond van de toegewezen kredieten het programma voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting wat het Vlaamse land betreft in zijn definitieve vorm te gieten.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zal met de beperkte middelen die er zijn, verplicht worden kleinschalige projecten gericht op inbreiding en sanering door te voeren.

Wat concreet de wijk Molendreef te Aarschot betreft zal de mogelijkheid worden nagegaan om een deel van de vooropgestelde 43 woningen in de loop van de volgende 3 jaar te programmeren. Te gepasten tijde moet daarvoor een nieuwe aanbesteding worden uitgeschreven.

De beperkte middelen laten nu niet toe dit project noch een deel ervan dit jaar voorop te stellen.

Het ware ook nuttig de erkende vennootschap „Goedkoper Woningen” te Aarschot aan te zetten tot het doorvoeren van een sociale verkaveling op een deel van de uitgeruste gronden.

Vraag nr. 7
van 4 maart 1988
van de heer H. LAUWERS

VHM, VLM en Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting — Benoeming leden van de Raden van Bestuur en neerlegging tussentijds verslag

Het decreet houdende de oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en van een Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en tot instelling van een Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting legde een tijdschema op voor de verrichting van de werkzaamheden. Voor 30 juni 1988 dient deze Commissie een gemotiveerd advies uit te brengen en concrete voorstellen te formuleren nopens de reorganisatie, geheel of gedeeltelijk, van de VHM en de VLM.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werden de Raden van Bestuur van de VHM en van de VLM reeds door de Vlaamse Executieve benoemd ?
Zo ja, wie zetelt er in de respectievelijke Raden ?

2. Werd er reeds overgegaan tot de benoeming van de leden van de Vlaamse Concertatiecommissie ? Zo ja, hoe is deze Commissie samengesteld en wie zetelt hierin ?
3. Wanneer zal de Commissie haar eerste tussentijds verslag, ten behoeve van de Vlaamse Executieve en van de Vlaamse Raad neerleggen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

1. Samenstelling van de Raden van Bestuur van de VHM en de VLM

A. VHM :

- Voorzitter :
de Heer Willy D'Havé, wonende Graven Egmond en Hoornlaan 13 te 1900 Overijse
- Ondervoorzitter :
de Heer Romain Schollaert, wonende Hollestraat 115 te 9499 Voorde
- Leden :
  - Becq Sonja, Bruinborrelaan 24 te 1860 Meise
  - Blomme Linda, Lode Brionstraat 19 te 2610 Wilrijk-Antwerpen
  - De Buf Luc, St. Anna 58 te 8500 Kortrijk
  - De Jonge Marc, Heirbaan 57 te 3110 Rotseelaar
  - De Saeger Willy, Nijken 6 te 9490 Ninove
  - Eeckloo Robert, Minnezang 4 te 3202 Linden
  - Peeters Leo, Nachtegalenlaan 16 te 2920 Kapelle-op-den-Bos
  - Van Dijck Hendrik, Mechelse Steenweg 6 te 9330 Dendermonde
  - Van Hulle Antoine, Arisdonk 119 te 9950 Waarschoot

B. VLM :

- Voorzitter :
de Heer Herman Herpelinck, wonende te Kulvestraat 40 te 9582 Geraardsbergen-Schendelbeke
- Ondervoorzitter :
de Heer Robert Eeckloo, wonende Minnezang 4 te 3202 Linden
- Leden :
  - Blomme Linda, Lode Brionstraat 19 te 2610 Wilrijk-Antwerpen
  - Butenaerts Paul, Arnold van Loonlaan 4 te 3500 Hasselt
  - De Buf Luc, St. Anna 58 te 8500 Kortrijk
  - Decaluwe Carl, Lode De Boningelaan 2 te 8500 Kortrijk
  - De Keukelaere Freddy, Boterhoekstraat 8 te 9742 Merelbeke
  - Meerschaert Godelieve, Tybaertstraat 4A te 2780 Sint-Gillis-Waas
  - Schollaert Romain, Hollestraat 115 te 9499 Voorde
  - Schroeder Lieve, Brabantsestraat 6 te 3740 Bilzen
  - Willems Frans, Groesaard 1 te 2419 Poederlee-Lille

2. Samenstelling van de Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting

Voorzitter :

de heer Luc Capellemans, Ringlaan 13 te 1980 Tervuren

Namens de Raden van Bestuur :

- Blomme Linda, Lode Brionstraat 19 te 2610 Wilrijk-Antwerpen
- De Buf Luc, St. Anna 58 te 8500 Kortrijk
- D'Havé Willy, Graven Egmond en Hoornlaan 13 te 1900 Overijse
- Eeckloo Robert, Minnezang 4 te 3202 Linden
- Herpelinck Herman, Kulvestraat 40 te 9582 Geraardsbergen-Schendelbeke
- Schollaert Romain, Hollestraat 115 te 9499 Voorde

Namens de Executieve :

- Capellemans Luc, Ringlaan 13 te 1980 Tervuren
- De Vadder Gaston, Werchterbaan 10 te 3120 Tremelo
- De Vlieghe Lucien, Heirweg 87B te 9090 Stekene
- Foubert Jef, Abingdonstraat 104 te 2700 Sint-Niklaas
- Magits Luc, Karel van Lotharingenstraat 23 te 3000 Leuven
- Van Doren Roeland, Oude Hoevestraat 14 te 3600 Genk
- Vens Werner, Prinsdomlaan 16, te 8700 Izegem

- 3 Tot op heden werd nog geen tussentijds verslag neergelegd. Het decreet voorziet dat zulks om de 6 maanden moet geschieden.

Daar de Commissie haar werkzaamheden slechts kon aanvangen op 25 november 1987 en tegen 30 juni 1988 haar eindverslag moet neerleggen, blijft er weinig ruimte over voor bedoelde tussenverslagen.

Vraag nr. 8

van 4 maart 1988

van de heer H. LAUWERS

Vlaamse Administratie voor de Huisvesting — Resultaten bestuur „Woonbeleid”

Op 10 december 1986 besliste de Vlaamse Executieve de personeelsleden van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting, toegewezen aan het Vlaamse Gewest, over te dragen aan de Administratie voor de Huisvesting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze personeelsleden werden toegevoegd aan het bestuur „Woonbeleid”. De taken van deze dienst situeren zich op het vlak van de beleidsvoorbereiding en de beleidsanalyse.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden werden er overgedragen aan de Administratie voor de Huisvesting ?
2. Welke zijn de belangrijkste recente resultaten van het studiewerk dat door het bestuur „Woonbeleid” werd verricht inzake de woonbehoeften en het woonbeleid in het Vlaamse Gewest ?

3. Heeft dit studiewerk reeds aanleiding gegeven tot de herziening van bepaalde beleidsopties inzake woonbehoeften en woonbeleid ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

- Op 1 maart 1987 werden 20 personeelsleden van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting overgedragen aan de Administratie voor Huisvesting ; hiervan zijn 2 ambtenaren toegevoegd aan het bestuur „Woonbeleid”.
- Wat de belangrijkste recente resultaten van het studiewerk betreft kan worden verwezen naar het volgende overzicht :

Studies en adviezen :

- Onderzoek naar de woonbehoeften in het Vlaamse Gewest 1985-1990 ; 1990-1995.
- Ten behoeve van de UNO werd een monografie uitgewerkt aangaande de socio-economische aspecten van de modernisering van het woningpatrimonium .
- Oprichting van informele Provinciale Werkgroepen voor Huisvesting die aan het beleid op provinciaal en gewestelijk vlak advies kunnen uitbrengen.

Voorlichting en vorming :

- Opleidingscursus voor gemeentelijke huisvestingsambtenaren i.s.m. de Provinciebesturen
- Organisatie van info-dagen in de Buitendiensten van de Administratie (provinciehoofdsteden) over huisvestingsvoordelen.

Publikaties :

- „Beter wonen in het Vlaamse Gewest”
- „Beter wonen in het Vlaamse Gewest — Wetgeving en reglementering”
- „Woonbehoeften in Vlaanderen 1985-1990, 1990-1995”

- In de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve is gesteld dat de beschikbare geldmiddelen allereerst naar die personen moeten gaan die het meest woonbehoevend zijn nl. de laagste inkomensgroepen en de gezinnen met (veel) kinderen. De bovengenoemde initiatieven zullen een nuttig werkinstrument zijn om deze doelstellingen te verwezenlijken.

Vraag nr. 9
van 4 maart 1988
van de heer H. LAUWERS

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en Vlaamse Landmaatschappij (VLM) — Personeelskader

Het decreet houdende de oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en van een Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en tot instelling van een Vlaamse Concertatiecommissie voor de Sociale Huisvesting bepaalt in artikel 8, paragraaf 4, dat de Vlaamse Executieve personeelsleden mag aanwerven met het

oog op het waarborgen van de noodzakelijke continuïteit. De Vlaamse Executieve kan daarbij afwijken van de vereisten inzake werving, verandering van graad en bevordering, zoals die door het besluit van de Vlaamse Executieve dat het personeelsstatuut bepaalt, zijn vastgelegd.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

- Ging de Vlaamse Executieve reeds over tot de oprichting van een personeelskader voor beide maatschappijen ? Hoe werd dit kader samengesteld ?
- Werd dit kader reeds ingevuld door de Vlaamse Executieve ?
- Welke normen of criteria werden bij de invulling van dit kader gehanteerd ? Kan de Minister mij een inzicht bezorgen in de aanwervingsprocedure ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem mee te delen dat de Vlaamse Executieve nog niet is overgegaan tot de oprichting van een personeelskader voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen.

Vraag nr. 10
van 8 maart 1988
van de heer H. KNUTS

Leningen bij het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen — Begripsbepaling „kind ten laste”

Om een lening te bekomen bij het Vlaams Woningfonds, dient de aanvrager 3 kinderen ten laste te hebben.

2 kinderen ten laste + 1 kind als militaire dienstplichtige kan niet in aanmerking komen. Ook niet indien de aanvrager voor dit 3de kind militievergoeding ontvangt.

Op fiscaal gebied wordt een dienstplichtige wel beschouwd als een persoon ten laste en is aftrekbaarheid toegestaan.

Waarom kan dit reglement niet toegepast worden voor al de kinderen daar de fiscaliteit dezelfde normen toepast.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer het volgende mee te delen.

In artikel 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1981 betreffende de aanwending voor het Vlaamse Gewest, van de kapitalen die voortkomen van het Fonds B2, door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 en 5 november 1986, onder littera f, volgende bepaling wordt gegeven van het begrip „kind ten laste” :

„— Het kind waarvoor kinderbijslag of wezentoelage wordt uitbetaald aan de aanvrager of aan zijn echt-

genoot of dat door de Minister, op voorlegging van bewijzen, beschouwd wordt als zijnde ten laste ;

- de aanvrager, zijn echtgenoot en elk familielid dat deel uitmaakt van zijn gezin en met hem de woning zal betrekken, die erkend zijn, onder de door de Minister gestelde voorwaarden, als ernstig gehandicapt."

Gezien een kind dat zijn dienstplicht vervult geen recht geeft op kinderbijslag kan het niet meer als zijnde ten laste worden beschouwd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE**

**Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN**

**Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 —
Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg**

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

	Antwerpen	Vlaams Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
Kinderdagverblijven	6.086.000	20.261.840	160.000	42.000	7.312.000
MPI's	114.954.000	36.198.000	79.752.000	137.637.000	102.120.000
Rustoord	251.027.000	176.069.000	71.840.000	239.657.000	370.205.000
Nomaden	—	—	11.853.781	—	—
Ziekenhuizen	644.340.000	734.984.000	251.923.000	373.624.000	508.449.000
Sportgebouwen	66.659.785	58.409.641	86.097.054	84.340.471	116.929.266
Culturele gebouwen	193.322.933	325.889.700	159.577.393	153.928.608	71.117.922
Musea	155.000.000	—	11.142.000	—	—
Landbouw	105.771.362	113.855.622	165.852.760	240.533.499	340.770.052
Groen, Waters & Bossen (1)	49.175.120	34.165.342	35.285.940	33.811.038	117.541.517
Afvalwater	486.470.000	311.408.000	108.488.000	396.994.000	339.792.000
Drinkwater	67.217.000	29.994.000	66.482.000	59.931.000	193.973.000
Afvalverwerking	54.325.000	7.859.000	28.270.000	80.427.000	134.038.000
Sanering storten	32.809.000	126.000	—	—	—
Huisvesting (2)	1.846.709.373	866.043.343	1.641.879.495	1.321.254.448	1.780.677.799
Andere (3)	584.360.376	263.916.371	396.499.121	643.699.136	413.095.962
	4.658.226.949	2.979.179.859	3.115.102.544	3.765.879.200	4.496.021.518

- (1) Bij gebrek aan onvoldoende kredieten kon het irrigatieproject in de ruilverkaveling Ophoven (gemeenten Kinrooi en Maaseik), geraamd op circa 200 miljoen F, niet worden vastgelegd.
- (2) De aangeduide getallen voor een totaal van 7.456.564.458 F betreffen de toestand in de eerste helft van oktober 1987. Aangezien het totale investeringsprogramma voor de sector Huisvesting 10.051,8 miljoen belooft, kan uit bovenstaande cijfers worden afgeleid dat per einde december 1987 het vooropgestelde doel allicht werd gehaald.
- (3) Hierin zijn begrepen : wegen- en rioleringswerken, administratieve gebouwen, niet-monumentale kerken en pastorieën, slachthuizen, stadskernvernieuwing en industrieterreinen.

Tenslotte kan nog worden medegedeeld dat de Europese Commissie op 22 oktober 1987 het EFRO-programma 1987-1991 voor Limburg heeft goedgekeurd. Dit programma omvat een investering van 3,4 miljard F.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Gezien de omvang van het nodige opzoekingswerk, is het mij pas op dit ogenblik mogelijk geworden het geachte lid de volgende gegevens mede te delen wat betreft de uitvoering van het investeringsprogramma 1987 :

P. DEWAEEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 8
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernemen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie.

Vraag nr. 11
van 22 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel van Gaasbeek — Restauratiewerken en archief

De laatste restauratie van het Kasteel van Gaasbeek dateert van honderd jaar geleden. Openbare Werken heeft wel enkele voorlopige herstellingen uitgevoerd doch de globale restauratie die dringend nodig is, blijft achterwege.

Ook het archief met een grote geschiedkundige waarde heeft nood aan een groep historici om van onder het stof gehaald te worden.

Voor wanneer mogen we voor beide problemen een oplossing verwachten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het Kasteel van

Gaasbeek, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het Kasteel in kwestie is eigendom van de Staat. Het is dus de nationale Regering die moet instaan voor onderhoud en restauratie.

Wat betreft het archief van het Kasteel, kan ik het geachte lid melden dat de conservator van Gaasbeek de aanwerving vraagt van drie historici die onder zijn leiding belast zouden worden met het depouilleren, beschrijven en ontleden van het archief met het oog op een wetenschappelijke inventarisatie daarvan. Deze vraag werd bij de instanties bevoegd voor tewerkstelling ingeleid, doch tot op heden zonder positief resultaat.

Vraag nr. 13
van 23 februari 1988
van de heer M. DESUTTER

Aanleg van golfterreinen — Subsidies

Te Malmédy zou een golf aangelegd worden op een gemeentelijk eigendom van 60 ha groot met 50 % subsidies van de Europese Gemeenschap, welke ter beschikking gesteld worden door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Kan bij de aanleg van een golf in Vlaanderen ook beroep gedaan worden op een dergelijke subsidie ? De overige 50 % zou gefinancierd worden door de Franse Gemeenschap.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van een Vlaams sport-, recreatie- en toerismebeleid eveneens in toelagen voorziet voor dergelijke investeringen.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Aanvang 1986 is door Minister Pede (Ruimtelijke Ordening), mede namens zijn collega's Geens en Dewael in de Vlaamse Raad het standpunt van de Vlaamse Regering toegelicht aangaande de golfsport.

Alhoewel deze sport een rol toebedacht krijgt in het industrieel en toeristisch beleid, is alsdan gestipuleerd dat de regering zelf niet als initiatiefnemer voor de aanleg zou optreden noch financieel zou tussenkomen. Wel werden aan de hand van een ontwerp-studie door AROL ter attentie van mogelijke initiatiefnemers eventuele vestigingsplaatsen aangestipt waarvoor gebeurlijk via de geëigende procedures de gewestplannen konden worden aangepast.

Door de bevoegde Minister kunnen, overeenkomstig het koninklijk besluit van 22 februari 1974 betreffende de staatstussenkomst inzake toelagen voor het uitvoeren van culturele en sportinfrastructuurwerken uitgevoerd door de provincies, gemeenten, agglomeraties, federaties en verenigingen van gemeenten en de Commissies voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie, toelagen verleend worden voor :

- bouwwerken, vergrotingswerken en transformaties
- aankoop van gebouwde onroerende goederen

voor zover de bestemming daarvan voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Vraag nr. 14
van 23 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Speelpleinwerking — Bezuinigingen en wijziging algemeen beleid

Naar ik verneem is er de laatste jaren een wijziging ingetreden in het algemeen beleid van de speelpleinen en speeltuinen. Het resultaat hiervan is dat de uitkeringen aan deze sector, die veelal berust op vrij initiatief, drastisch verminderd zijn.

Mag ik de redenen vernemen die aan de basis liggen van het gewijzigde beleid ?

In dit verband had ik tevens gaarne vernomen welke het totale bedrag is van de uitkeringen aan speelpleinen en speeltuinen in het jaar 1981, respectievelijk 1986.

Verder zou ik gaarne vernemen op welke wijze de vrije en de openbare sector inzake speelpleinen en speeltuinen wordt betoelaagd door de Vlaamse Regering ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

Het beleid t.a.v. het speelpleinwerk in Vlaanderen wordt geschraagd door het decreet van 27. II. 1984 houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantie-speelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties ; en door het besluit van de Vlaamse Executieve van 2.5.1985 tot uitvoering van dit decreet.

Het koninklijk besluit van 18.2.1961 werd hierdoor vervangen.

Bij het tot stand komen van deze nieuwe wettelijke basis voor de speelpleinsector speelden volgende overwegingen een rol.

1. De visie van het koninklijk besluit die tot uiting kwam in de categorie-indeling was éézijdig georiënteerd naar de mogelijkheden tot sportbeoefening en beantwoordde niet meer aan de eigentijdse spelbehoeften van kinderen en jongeren. Veel meer dan vroeger moet de klemtoon gelegd worden op de pedagogische aspecten van het spel.

2. In plaats van de overbeklemtoning van de aspecten „veiligheid, passief toezicht en afbakening” diende meer belang gehecht aan de pedagogische begeleiding en de animatie en aan de avontuurlijke aanleg en uitrusting van de speelterreinen.

3. Het probleem van de controle van de subsidiëring-basis voor permanente speelpleinen : deze zijn het hele jaar door vrij toegankelijk en voorzien geen pedagogische begeleiding ; er is enkel passief toezicht. Het invullen van de aanwezigheidslijsten is in wezen moeilijk controleerbaar. Dit roept veel vragen op omtrent de verantwoording van de subsidiëring.

Bovendien kan de subsidiëring van de permanente werking van de wijkspeelpleinen vandaag nog moeilijk beschouwd worden als een specifieke taak voor het bestuursniveau van de Vlaamse Gemeenschap. Veeleer ligt hier de verantwoordelijkheid bij de gemeentelijke

overheden, die trouwens subsidies kunnen bekomen voor de aanleg en uitrusting (koninklijk besluit van 22 februari 1974).

4. De sector van de zogenaamde vakantiekolonies vertoont een zekere verwantschap met de eigenlijke vakantiespeelpleinen maar heeft evenzeer specifieke kenmerken en doelstellingen. Dus moet er voor deze sector een aangepaste regeling uitgewerkt worden.

5. Ook voor de speelterreinen verbonden aan bivakhuizen en jeugdvormingscentra moesten er specifieke maatregelen getroffen worden.

Deze ruime probleemstelling heeft geleid tot twee decreten die als één globale regeling dienen beschouwd ten einde een grondige sanering en heroriëntering van de toenmalige speelpleinsector te realiseren :

— het eerste decreet betreft de erkenning en subsidiëring van de jeugdverblijfscentra, bedoeld om de rentabiliteit van de gebouwen en accommodaties te verbeteren ; zij zijn bestemd voor de ontspanning en de vorming van jeugdgroepen en individuele jongeren in ruime zin ;

— het tweede decreet betreft de subsidiëring van verenigingen die een pedagogische werking ontplooiën met kinderen en jongeren tijdens de vakantie, inzonderheid :

- vakantiespeelpleinen ;
- vakantiekolonies ;
- jeugdkampen en -bivakken.

Dit laatste decreet beoogt een aangepaste regeling in het leven te roepen ter ondersteuning van twee types van verenigingen die werkzaam zijn op het gebied van het kinder- en jeugdvakantiewerk :

— enerzijds de verenigingen die instaan voor de werking, de pedagogische opvang en de animatie op de dagspeelpleinen tijdens de vakantieperioden (verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk) ;

— anderzijds de verenigingen die instaan voor de werking, de pedagogische opvang en de animatie van de meerdaagse verblijven met overnachting van groepen kinderen en jongeren in een aangepaste omgeving tijdens de vakantieperioden (verenigingen voor jeugdvakanties) ; hieronder vallen zowel de vakantiekolonies als de zomerkampen van de jeugdbewegingen.

De leiding van al deze initiatieven dient aan bepaalde vereisten te beantwoorden inzake samenstelling, leeftijd, aantal en kwalificaties op pedagogisch vlak, autonomie en dergelijke .

De erkenningsvoorwaarden bevatten ook bepalingen betreffende de minimumduur van de werking, het aantal deelnemers en materiële vereisten inzake terreinen, uitrusting, gebouwen en voorzieningen.

Tot nu toe werd het decreet van 27.11.1984 houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties, integraal toegepast voor de werkingsjaren 1985 en 1986. In 1985 werden 187 speelpleinverenigingen met in totaal 310 speelterreinen gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 55.300.891,-fr. In 1986 waren dat 189 speelpleinverenigingen met in totaal 316 speelterreinen voor

een totaal bedrag van 56.699.127,-fr.
 Voor het werkjaar 1987 zijn nog geen volledige gegevens bekend.
 Voor het werkjaar 1981 werden, op basis van het koninklijk besluit van 18.2.1961, volgende subsidies toegekend :

	Aantal terreinen	Totaal subsidiebedrag
Sector A :		
Avontuurlijke speelterreinen	316	53.500.000
Sector B :		
Speelaccommodaties voor vaste groepen	51	6.000.000
Sector C :		
Vakantiekolonies	39	3.500.000
Totaal	406	63.000.000

Het decreet van 27. II. 1984 heeft de subsidiëring gheroriënteerd naar verenigingen die een pedagogische werking ontplooiën op avontuurlijk aangelegde en uitgeruste speelterreinen. De speelterreinen uit de vroegere sector A kunnen hiervoor in aanmerking komen, mits zij aan de voorwaarden van het decreet voldoen. De initiatieven uit de sector B, werden, voor wat betreft hun subsidiëring, geïntegreerd in het decreet van 27. II. 1984 houdende subsidiëring van jeugdverblijfscentra. De sector C kan een beroep doen op het luik „jeugdvakanties” van het decreet op het vakantiespeelpleinwerk en de jeugdvakanties.

Het decreet voorziet verder in art. 3 dat zowel het privé-initiatief als publiekrechtelijke rechtspersonen een subsidieerbare vereniging voor vakantiespeelpleinwerk kunnen oprichten. Beide soorten verenigingen worden op dezelfde wijze gesubsidieerd. Verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk opgericht door of ressorterend onder een publiekrechtelijke rechtspersoon moeten wel aan specifieke vereisten inzake beheersvormen, conform aan de Cultuurpactwetgeving voldoen.

Voor het werkjaar 1985 werden 51 verenigingen opgericht door of ressorterend onder een gemeentebestuur of OCMW, gesubsidieerd, alsook 1 vereniging opgericht door de NCC.

In totaal werden zij gesubsidieerd voor 16.163.711,-fr. Dit is 29,23 % van de totale toegekende subsidies. Voor het werkjaar 1986 ging het om 54 dergelijke verenigingen en de NCC voor een bedrag van 17.768.114,-fr. (31,34 % van het toegekende budget voor speelpleinwerkingen).

P. BREYNE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernemen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezondheid en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag verstrekt wordt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 23
van 7 maart 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Brouwerij „De Kam” te Wezembeek-Oppem — Bestemming en restauratie

De Brouwerij „De Kam” gelegen te Wezembeek-Oppem (Hoek Overloopstraat-Beekstraat), werd bij koninklijk besluit van 14 oktober 1975 beschermd als monument.

Het werd door het Rijk aangekocht en het wordt beheerd door de Regie der Gebouwen — Directie Vlaams Brabant.

Graag vernam ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke bestemming werd voor dit gebouw voorzien ?
2. Voor dit gebouw werden restauratiewerken voorzien. Zijn deze reeds aangevat ?
3. Wanneer wordt het einde verwacht van deze restauratiewerken ?

4. Hoeveel bedraagt de kostprijs van deze restauratiewerken ?

- Blz. 35 - le kolom, na de woorden P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting, het opschrift van vraag nr. 4 lezen als volgt :

Rechtzetting

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 2 van 28 maart 1988

Vraag nr. 4
van 26 februari 1988
van de heer M. OLIVIER